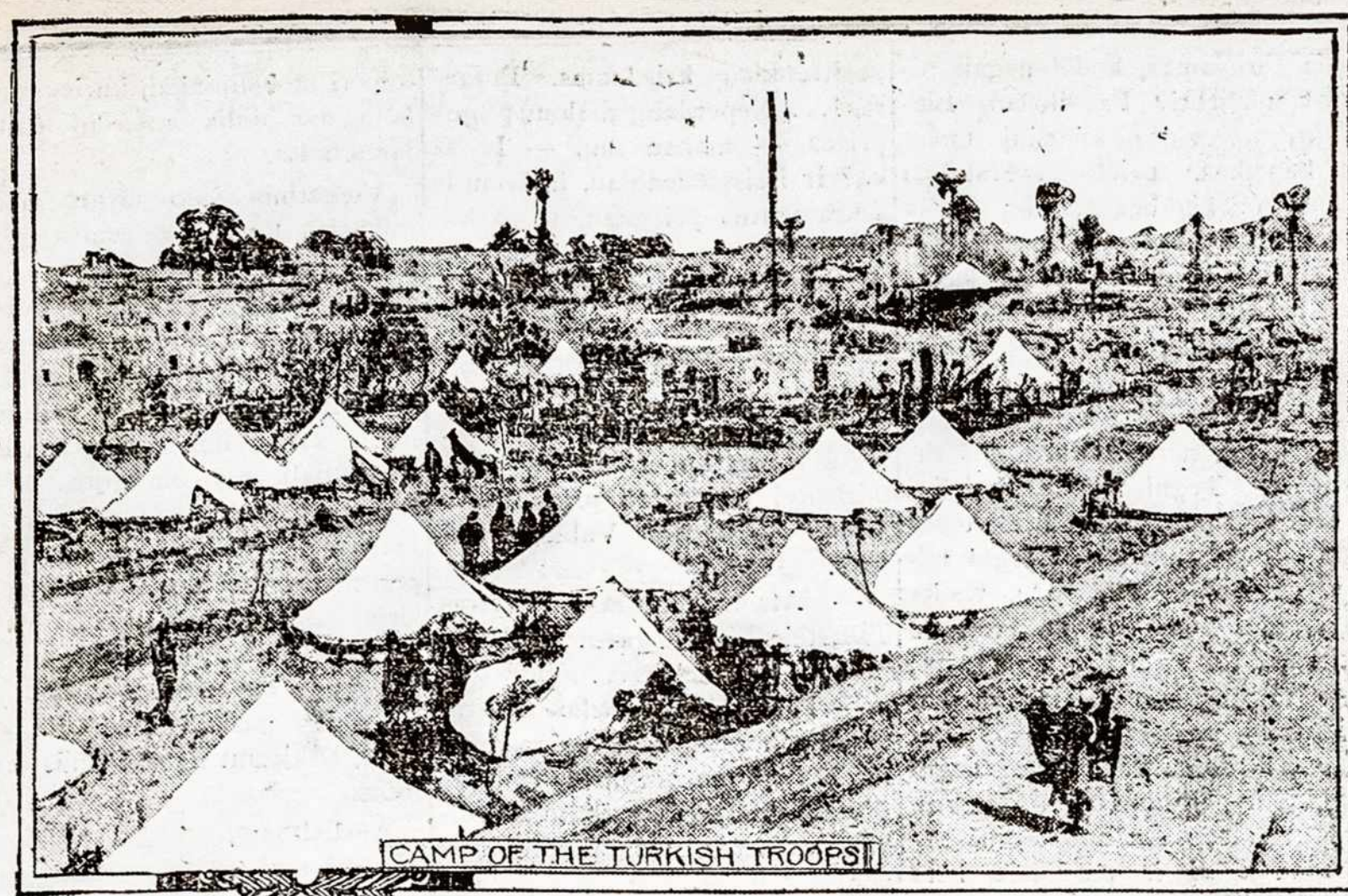

slautē smārkus zemēs drebējimai.

Iš Italijos su Turkija karo laukų.—Turkų kariuomenės stovykla.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

IŠ ST. LOUIS, MO.

Rugsėjo 24 d. draugija Lietu-
vos. Sūnų ir Dukterų parengė
praktikas. Kalbėjo K. Rutkus,
D-ras P. M. Kuzma ir J. Mal-
vidas. Pirmas kalbėjo K. Rut-
kus apie evoliuciją; kalbėjo apie
trijų valandas: pakėlė kelias de-
šimtis klausimų, o nė vieno ne-
išaiškino. Pradžioje kalbėjo iš
Lietuvos istorijos, ant nelaimės,
kalbėtojas pats mažai žino iš
Lietuvos istorijos. Kelis kar-
tus atkartoj, būk Jagaia nužu-
dė Vytautą. Pabaigus Rutkui
kalbėti, Collinsvilles dainininkai
padainavo "Lai gyvuoja mūsų
Tauta"; dainavo vidutiniškai.
D-ras P. M. Kuzma kalbėjo ne-
va "Apie žmogaus gyvenimą",
bet temos nesilaikė: pradžioje kal-
bėjo apie mėnulio ir saulės gy-
ventojus, apie kuriuos tik vienas
gal žino (?). Toliaus kalbėjo apie
žmogaus užsivaisinimą, bet toki-
us nesvarius žodžius vartojo,
kad gėda buvo klausyti. Pabaig-
us kalbą p-lės C. Vaitaviciūtė
ir E. Alviūtė iš Collinsvilles pa-
dainavo "Paukšteliai". Padainavo
gana gerai. Trečias kalbėjo J.
Malvidas, apie S. L. A. Kalbėto-
jas pasakė, jog S.L.A. Centro
Valdyba nupirko namą už \$31-
000, nors už namą užmokėjo
\$32,000, o girdi, komisija prane-
sė, jog tas namas daugiausia ne-
vertas kaip \$11,000. Tai, girdi, ma-
tot, kur mūsų pinigai nuėjo. Bet
kalbėtojas nepasakė, kur jis tokį
komisijos pranešimą matė. Pa-
baigus kalbą p-lė E. Alviūtė dekl-
amavo eilės: "Paliove griaut
kanuolės". Publika! jai padė-
kavojo delynu plojimu.

Publikos buvo suvirš trys šim-
tai ir visi ramiai klausė kalbų,
kas rodo, jog St. Louisie lietu-
viai myli prakalbas, ypatingai
moteris ir merginos, nes jų bu-
vo kone pusė. Nuo renkamos
aukos uždengimui išlaidų; surin-
ko \$8,00, su centais, bet drau-
gija turėjo per \$9,00 išlaidų todėl
turės iš izdo pridėti.

A. Dzukelis.

IŠ CLARKSBURG, W. VA.

Netoli nuo čia, ant Parkerburg
geležinkelio linijos 23 rugsėjo
dieną užmūšė du lietuvius. Tą
dieną buvo išmokescio diena, tai
gal abudu per daug rudžio trau-
kė, per tai ir nelaimė patiko.
Abudu buvo iš Suvalkų guber-
nijos — vienas Jonas Juodsnū-
kis, kitas Jonas Valenta. Abudu
turėjo brolius — Juodsnūkis kur
ten kietų anglių kasyklose, o Va-
lenta Chicagoj.

Jau čia keturis lietuvius pana-
šį nelaimę pasiekė, o vis per rudį.
Čia mažai yra lietuvių, bet ir
tie, koki yra, tamsūs, šviesos ne-
mėgsta, neskaityti, laika prie
stikloleio praleidžia. Bet čia tam-
sūs ir kiti tautų žmonės. Čia
yra daugiausia angliakasyklų, jo-
se dirba daugiausia italijonai.

P. V. Zemkus.

IŠ BOSTON, MASS.

Čia visada yra žmonių be dar-
bo. Yra čia E. Fine kontoras
rūpinantis darbu. Jis ypač pri-
kalbinėja darbininkus važiuoti
ant farmų, į miškus; daugiausiai
jų sūnčia į Kanadą. Žada po
2 dol. už 10 darbo valandų, o ti-
kietas tik 10 dol. ir tų nereikia
mokėti, nes kompanija vežanti
už dyką. Iš tikro vienok pasi-

DEL TEISYBES.

"Draugo" redakcija 44-me sa-
vo laikraščio numeryje apkalti-
no "Lietuvos" redakciją ir Kl.
Jurgelionį už patalpinimą "Lie-
tuvijoje" žinutes, būk gerbia-
miems svečiams, kunigams Tu-
mui ir Olsauskiui, buvę suspen-
duota jų kunigiškos pareigos.
Nužiūrėjo tame blogus norus.
Tečias visai be reikalo. Šitos
žinutes pranešėjų buvau aš. Da-
lykas susidėjo taip: 12 rugsėjo
Sv. Jurgio parapijos klebonijoje
buvo Lietuvių Kunigų Chicago
Provincijos Sąjungos susirū-
kimas. Šiame susirinkime kun.
A. Staniukynas, D. D., pranešė,
ką žinojęs, apie tai, kaip sekasi
"Saulės" delegatams. Sakėsi ga-
vęs laiską, kuriame rašoma, kad
Philadelphijos Arcieviskupas ne-
leidžia svečiams ne tikėti aukų
rinkti, bet ir pamokslų sakyti ir
mišių laikyti. Šią laiską rašė
patįs svečiai. Tada iš šito šal-
tinio ir yra užgimusi žinutė, ku-
rią "Lietuva" ir savo skiltis ir pa-
talpino. Ar taip tikrai buvo, kaip
ta žinutė skelbia, apie tai geria-
usia gali pasakyti kun. A. Staniuk-
ynas, D. D., (kurio tuo tarpu
nėra Chicagoje) ir kunigai sve-
čiai.

Kun. J. A. Gadeikis.

ATSISUKIMAS I LIETUVIUS
MOKSLEIVIUS AMERIKOJ.

Jau senai pakeltas sumanymas
suvienyti Lietuvos Moksleivius
Amerikoje. Bet ikišiol apie in-
kūnijimą sumanymo veik nieko
negirdėt.

Draugai Moksleiviai ir Moks-
leivės! Mums labai svarbus su-
sivienijimas, todėl turim atyda
atkreipti į tą klausimą. Juo
ilgiaus lauksime, juo ilgiaus mes
būsim išsikirstę, juo daugiau
turėsime ištąstęsių mūsų bro-
liu ir sesučių tarpe lankančių mo-
kyklas ir tas kiekvieną metų
duginsis ir žemins mūsų tautą.

Mes moksleiviai nuo ištąstėjimo
mums galime apsisaugoti. Apsisa-
ugoti mes galėsime vien tik jei
susivienysime ir pradėsime dirbt
lietuviškoje dirvoje.

Pirmiausia reikia kiekviename
miestelyje, kur tik yra merginų,
ar vaikinių lankančių mokyklas, kaip
tai: augštesnės mokyklas, kole-
gijas ar universitetus, tvirti
moksleivių lietuvių kuopelės.
Pradžią jau yra: Scrantone,
Pa., jau antri metai kaip gy-
vuoja augštesnės mokyklos Moks-
leivių Draugija vardu "Liepa".
Liepa susiorganizavo gruodžio
16, 1901 m.)

Il-rame Laikraštinių Susiva-
žiavime Scrantone šiemet daly-
vavo moksleivis p. A. Zelvis iš
Waterbury, Conn.; jis buvo at-
stovu universitet studentų, taip
pat buvo atstovu "Liepos" drau-
gijos, Scrantone, Pa. Laikrašti-
ninkai atsinešė į klausimą suvie-
nimo moksleivių labai maloniai,
ir pilnai mums pritarė. Už ką iš-
tariau laikraštiniams ačiū!

Todėl, ingavę daugiau energi-
jos ir pilnai atbudę, mes, "Liepos",
draugai ir draugės, pradėjom
organizuoti moksleivius mūsų
apielinkėje ir tikime, kad darbas
tas pasiseks.

Ir kituose miesteliuose malonė-
sint moksleiviai ir moksleivės
susaukt susirinkimus ir suorga-
nizuoti kuopelės, kad greičiau ga-
lėtume pradėti vienytis, dirbt, po
draug lavintis lietuviškoj litera-
tūroj ir kalboj.

Su visokiais reikalais malonėsit
kreiptis žemiaus paduotu antrašu.

A. Grybiūtė, sekr.

"Liepa", % A. Grybiūtė,
1419 Sumner ave., Scranton, Pa.
P. S. Malonės ir kiti laikraš-
čiai perspaudint šitą atsisauki-
mą.

Amerikietiška.

A: — Ar greitai jau baigsite
statybes savo namus?
B: — Neužgilio. Jau stogas
uždėtas ant jų, taipgi ir masy-
džiai.

ATSAKYMAS "KOVAI."

Neseniai pasirodė straipsnis
"Kovos" No. 35, organe Lietuvių
Socialistų Amerikoje, šmeiziantis
ir kritikuojantis "Pagelbinę
Lietuvių Emigrantų Sąjun-
gą", kurią vadina "Monkey
bizniu". Rašytojas to straipsnio,
zeeris Jakštys, sako: "Čia turiu
pranešti tos draugijos tikslą.
Nors prie tos draugijos prisirašė
20 Philadelphijos draugysčių, bet
galima sakyti, kad tos visos drau-
gystės ir klubai yra Kun. J. Kau-
lakis", kurią vadina "Monkey
bizniu". Rašytojas to straipsnio,
zeeris Jakštys, sako: "Čia turiu
pranešti tos draugijos tikslą.
Nors prie tos draugijos prisirašė
20 Philadelphijos draugysčių, bet
galima sakyti, kad tos visos drau-
gystės ir klubai yra Kun. J. Kau-
lakis", kurią vadina "Monkey
bizniu".

Čionai tikta maža ištrauka
yra išimti daugiau, bet surašas
užimtu per daug vietos. Norime
parodyti, kad Sąjunga gelbėjimo
Lietuvių Emigrantų veikia ir
veiks toliaus, nežūrint trukdy-
tųjų, kurie visokiais būdais no-
rėtų darbą ardyti. Išgamų visa-
dos buvo ir bus, bet mes jų
zaunų nepaisykime varykim to-
liaus pradėtą darbą. Kaip mato-
te sušelpa daugiausiai ne iš Phi-
ladelphijos, todėl dar sykį at-
sisaukiami ir lietuvius Amerikoje
prašydami prisidėti pinigais
prie to darbo ir draugijas ir pa-
vieniūs žmonis; apie atvažiuojan-
čius ir Philadelphiją gimines rū-
pinas, Sąjunga daugiaus pagel-
bėtų žmonėms toliaus važiuojan-
tiems, taigi yra priderytė ir kitie-
ti Lietuvių kolonijų prisidėti
pinigais prie to darbo.

Pagelbinės Lietuvių Emigran-
tų Sąjungos, Philadelphijoj, Pa.
Komitetas. —
Prez.—kun. M. Kaulakis, 333
Warton st., Philadelphija, Pa.
Vice Pr.—G. Belauskas, 1216
So. 2nd st., Philadelphija, Pa.
Kasierius—Sabas Monkus, 938
So. 2nd st., Philadelphija, Pa.

Sekr. Protok.—John A. Saba,
218 Titon st., Philadelphija, Pa.
Sekr. Fin.—Jurgis Lukoszewi-
cze, 533 Treč st., Philadelphija,
Pa.

Nemazai pirmieji priguli prie
tautiskų draugijų bei klubų, ku-
rių centai taipgi eina emigran-
tų reikalams, bet "Kova" to
nemato. Visuomenė mato rei-
kalą prilaikyti tokią įsteigą, "Ko-
va" mato, jog tai "monkey bi-
zis"! "Kova", matyt, tikrai nori
kovoti: sakysis baltas, jis sakys
juodas. Gal "Kova" užvydį, kad
ne jos tas užmanymas, gal ji
norėjo tuos pinigus savo reika-
lams sunaudoti. "Kovai", matyt,
nepatinka, kad Philadelphijos lie-
tuviai visokių nuomonių ir pa-
žiūrų vienijasi į didelę kuopą,
kad bent vieną tautiską reikalą

atliktų sykių, "Kovai" širdis
skauda, ji veltintų matyti vaidus
tarp visokių partijų ir iš to nau-
doties, nes "drumstame vande-
nyje geriaus žuvis gaudyti".

Matyt "Kovai" nepatinka kun.
K. veikimas Emigrantų Sąjun-
goj, nes jam užmanius minėta
draugija užsimezgė. Matyt ko-
vininkams rodosi, jog kur kunig-
gai priguli, tenai nieko gero ne-
gali būti, kadangi kun. K. pri-
guli į Sąjungą, tai visa Sąjunga
nieko neverta. Bet ne visi lie-
tuviai taip suprato. Toliaus pyk-
sta "Kova", kam kun. K. nelei-
džia prie lietuviškos bažnyčios
dalyti brošiūrėlių, kurios kvepia
antikrikščioniška dvasia. Tai
kunigo reikalas, jis yra dvasiš-
kos valdžios pastatytas ginti ti-
kėjimo reikalus, kunigas nėra į
"Kovos" redakciją gąspadoriauti.
Kun. Kaulakių kaip prezidentui,
prikaisioja būk jis turis iš
draugijos gerą naudą. Tas rody-
tų, jog kun. prisivėnė draugi-
jos sau kokius pinigus. Sąjunga
turi komitetą pildantį savo pri-
derystės, nėra todėl pavojus, kad
kunigas ją apvogtų, nes visi pi-
nigai yra kasieriaus globoj. Kun.
K. iš savo kišenius išdavė ke-
lias dešimtis dolerių Emigrantų
reikalams. Užstatė kaučiją (bon-
dą) su kitu komitetu nariu Jurgiu
Belenskiu po \$1,000. Gvaranci-
jos dviem metams reikalauja val-
džia. Kad kun. su Jurgiu Be-
lenskiu to nebūtų padarę, tai
motina su dviem dukterimis būt
išsiųsti atgal. Pravarde tos mo-
teries yra Teklė Chmiciauskie-
nė, dukteris — Stefanija ir Ma-
rė, jų adresas 202 Pleasere st.,
Salem, N. J. Paduodame ištrauką
iš protokolų knygos, ką atstovė
Suzanna Baranauskienė nuveikė
rugsėjo mėnesį 1911 m. Iš-
tinta iš ligonbučio (nes valdžia
neleido ligonij): Piusas Rague-
kis, 116 Siegel st., Philadelphia,
Pa., Antanas Kalinauskas, 131
W. Camden st., Baltimore, Md.
Tas neturėjo tiketo; nupirka jam
Sąjungos ir nuvežta gelžkelio
stotin. Andrius Jakščionis, iš-
tintas iš ligonbučio, neturėjo nė
cento, kelionei duoti jam pinigai
ir išleista (617 Alabam st.,
Sheboygan, Wisconsin), Veroni-
ka ir Ona Spudžiūtės atvažiavo
pas broį. Kadangi brolis pasi-
rodė neatsakantis, jos liko su-
laikytos, bet pasirūpinus Sąjun-
gą paleistas ant adresu brolio
199 Main st., Luzerne, Pa. Pe-
trone Dominikaitis atvažiavo pa-
pusserę, kadangi paliko vaikus
tėvyne, valdžia liepė siųsti at-
gal. Pasirūpinus Sąjungai, pa-
leista. Adresas jos—Box 86 West-
land, Pa. Aleksandra Kaminskienė
nė atvažiavo pas sūnų. Kadangi
buvo 62 metų liepta siųsti atgal.
Išimta iš Sąjungos. Adresas
348 — 154 Place, West Hamond,
Indiana.

S. Baranauskienė.
Čionai tikta maža ištrauka
yra išimti daugiau, bet surašas
užimtu per daug vietos. Norime
parodyti, kad Sąjunga gelbėjimo
Lietuvių Emigrantų veikia ir
veiks toliaus, nežūrint trukdy-
tųjų, kurie visokiais būdais no-
rėtų darbą ardyti. Išgamų visa-
dos buvo ir bus, bet mes jų
zaunų nepaisykime varykim to-
liaus pradėtą darbą. Kaip mato-
te sušelpa daugiausiai ne iš Phi-
ladelphijos, todėl dar sykį at-
sisaukiami ir lietuvius Amerikoje
prašydami prisidėti pinigais
prie to darbo ir draugijas ir pa-
vieniūs žmonis; apie atvažiuojan-
čius ir Philadelphiją gimines rū-
pinas, Sąjunga daugiaus pagel-
bėtų žmonėms toliaus važiuojan-
tiems, taigi yra priderytė ir kitie-
ti Lietuvių kolonijų prisidėti
pinigais prie to darbo.

Pagelbinės Lietuvių Emigran-
tų Sąjungos, Philadelphijoj, Pa.
Komitetas. —
Prez.—kun. M. Kaulakis, 333
Warton st., Philadelphija, Pa.
Vice Pr.—G. Belauskas, 1216
So. 2nd st., Philadelphija, Pa.
Kasierius—Sabas Monkus, 938
So. 2nd st., Philadelphija, Pa.

Sekr. Protok.—John A. Saba,
218 Titon st., Philadelphija, Pa.
Sekr. Fin.—Jurgis Lukoszewi-
cze, 533 Treč st., Philadelphija,
Pa.

Nemazai pirmieji priguli prie
tautiskų draugijų bei klubų, ku-
rių centai taipgi eina emigran-
tų reikalams, bet "Kova" to
nemato. Visuomenė mato rei-
kalą prilaikyti tokią įsteigą, "Ko-
va" mato, jog tai "monkey bi-
zis"! "Kova", matyt, tikrai nori
kovoti: sakysis baltas, jis sakys
juodas. Gal "Kova" užvydį, kad
ne jos tas užmanymas, gal ji
norėjo tuos pinigus savo reika-
lams sunaudoti. "Kovai", matyt,
nepatinka, kad Philadelphijos lie-
tuviai visokių nuomonių ir pa-
žiūrų vienijasi į didelę kuopą,
kad bent vieną tautiską reikalą

atliktų sykių, "Kovai" širdis
skauda, ji veltintų matyti vaidus
tarp visokių partijų ir iš to nau-
doties, nes "drumstame vande-
nyje geriaus žuvis gaudyti".

Matyt "Kovai" nepatinka kun.
K. veikimas Emigrantų Sąjun-
goj, nes jam užmanius minėta
draugija užsimezgė. Matyt ko-
vininkams rodosi, jog kur kunig-
gai priguli, tenai nieko gero ne-
gali būti, kadangi kun. K. pri-
guli į Sąjungą, tai visa Sąjunga
nieko neverta. Bet ne visi lie-
tuviai taip suprato. Toliaus pyk-
sta "Kova", kam kun. K. nelei-
džia prie lietuviškos bažnyčios
dalyti brošiūrėlių, kurios kvepia
antikrikščioniška dvasia. Tai
kunigo reikalas, jis yra dvasiš-
kos valdžios pastatytas ginti ti-
kėjimo reikalus, kunigas nėra į
"Kovos" redakciją gąspadoriauti.
Kun. Kaulakių kaip prezidentui,
prikaisioja būk jis turis iš
draugijos gerą naudą. Tas rody-
tų, jog kun. prisivėnė draugi-
jos sau kokius pinigus. Sąjunga
turi komitetą pildantį savo pri-
derystės, nėra todėl pavojus, kad
kunigas ją apvogtų, nes visi pi-
nigai yra kasieriaus globoj. Kun.
K. iš savo kišenius išdavė ke-
lias dešimtis dolerių Emigrantų
reikalams. Užstatė kaučiją (bon-
dą) su kitu komitetu nariu Jurgiu
Belenskiu po \$1,000. Gvaranci-
jos dviem metams reikalauja val-
džia. Kad kun. su Jurgiu Be-
lenskiu to nebūtų padarę, tai
motina su dviem dukterimis būt
išsiųsti atgal. Pravarde tos mo-
teries yra Teklė Chmiciauskie-
nė, dukteris — Stefanija ir Ma-
rė, jų adresas 202 Pleasere st.,
Salem, N. J. Paduodame ištrauką
iš protokolų knygos, ką atstovė
Suzanna Baranauskienė nuveikė
rugsėjo mėnesį 1911 m. Iš-
tinta iš ligonbučio (nes valdžia
neleido ligonij): Piusas Rague-
kis, 116 Siegel st., Philadelphia,
Pa., Antanas Kalinauskas, 131
W. Camden st., Baltimore, Md.
Tas neturėjo tiketo; nupirka jam
Sąjungos ir nuvežta gelžkelio
stotin. Andrius Jakščionis, iš-
tintas iš ligonbučio, neturėjo nė
cento, kelionei duoti jam pinigai
ir išleista (617 Alabam st.,
Sheboygan, Wisconsin), Veroni-
ka ir Ona Spudžiūtės atvažiavo
pas broį. Kadangi brolis pasi-
rodė neatsakantis, jos liko su-
laikytos, bet pasirūpinus Sąjun-
gą paleistas ant adresu brolio
199 Main st., Luzerne, Pa. Pe-
trone Dominikaitis atvažiavo pa-
pusserę, kadangi paliko vaikus
tėvyne, valdžia liepė siųsti at-
gal. Pasirūpinus Sąjungai, pa-
leista. Adresas jos—Box 86 West-
land, Pa. Aleksandra Kaminskienė
nė atvažiavo pas sūnų. Kadangi
buvo 62 metų liepta siųsti atgal.
Išimta iš Sąjungos. Adresas
348 — 154 Place, West Hamond,
Indiana.

S. Baranauskienė.
Čionai tikta maža ištrauka
yra išimti daugiau, bet surašas
užimtu per daug vietos. Norime
parodyti, kad Sąjunga gelbėjimo
Lietuvių Emigrantų veikia ir
veiks toliaus, nežūrint trukdy-
tųjų, kurie visokiais būdais no-
rėtų darbą ardyti. Išgamų visa-
dos buvo ir bus, bet mes jų
zaunų nepaisykime varykim to-
liaus pradėtą darbą. Kaip mato-
te sušelpa daugiausiai ne iš Phi-
ladelphijos, todėl dar sykį at-
sisaukiami ir lietuvius Amerikoje
prašydami prisidėti pinigais
prie to darbo ir draugijas ir pa-
vieniūs žmonis; apie atvažiuojan-
čius ir Philadelphiją gimines rū-
pinas, Sąjunga daugiaus pagel-
bėtų žmonėms toliaus važiuojan-
tiems, taigi yra priderytė ir kitie-
ti Lietuvių kolonijų prisidėti
pinigais prie to darbo.

Pagelbinės Lietuvių Emigran-
tų Sąjungos, Philadelphijoj, Pa.
Komitetas. —
Prez.—kun. M. Kaulakis, 333
Warton st., Philadelphija, Pa.
Vice Pr.—G. Belauskas, 1216
So. 2nd st., Philadelphija, Pa.
Kasierius—Sabas Monkus, 938
So. 2nd st., Philadelphija, Pa.

Sekr. Protok.—John A. Saba,
218 Titon st., Philadelphija, Pa.
Sekr. Fin.—Jurgis Lukoszewi-
cze, 533 Treč st., Philadelphija,
Pa.

Nemazai pirmieji priguli prie
tautiskų draugijų bei klubų, ku-
rių centai taipgi eina emigran-
tų reikalams, bet "Kova" to
nemato. Visuomenė mato rei-
kalą prilaikyti tokią įsteigą, "Ko-
va" mato, jog tai "monkey bi-
zis"! "Kova", matyt, tikrai nori
kovoti: sakysis baltas, jis sakys
juodas. Gal "Kova" užvydį, kad
ne jos tas užmanymas, gal ji
norėjo tuos pinigus savo reika-
lams sunaudoti. "Kovai", matyt,
nepatinka, kad Philadelphijos lie-
tuviai visokių nuomonių ir pa-
žiūrų vienijasi į didelę kuopą,
kad bent vieną tautiską reikalą

atliktų sykių, "Kovai" širdis
skauda, ji veltintų matyti vaidus
tarp visokių partijų ir iš to nau-
doties, nes "drumstame vande-
nyje geriaus žuvis gaudyti".

Matyt "Kovai" nepatinka kun.
K. veikimas Emigrantų Sąjun-
goj, nes jam užmanius minėta
draugija užsimezgė. Matyt ko-
vininkams rodosi, jog kur kunig-
gai priguli, tenai nieko gero ne-
gali būti, kadangi kun. K. pri-
guli į Sąjungą, tai visa Sąjunga
nieko neverta. Bet ne visi lie-
tuviai taip suprato. Toliaus pyk-
sta "Kova", kam kun. K. nelei-
džia prie lietuviškos bažnyčios
dalyti brošiūrėlių, kurios kvepia
antikrikščioniška dvasia. Tai
kunigo reikalas, jis yra dvasiš-
kos valdžios pastatytas ginti ti-
kėjimo reikalus, kunigas nėra į
"Kovos" redakciją gąspadoriauti.
Kun. Kaulakių kaip prezidentui,
prikaisioja būk jis turis iš
draugijos gerą naudą. Tas rody-
tų, jog kun. prisivėnė draugi-
jos sau kokius pinigus. Sąjunga
turi komitetą pildantį savo pri-
derystės, nėra todėl pavojus, kad
kunigas ją apvogtų, nes visi pi-
nigai yra kasieriaus globoj. Kun.
K. iš savo kišenius išdavė ke-
lias dešimtis dolerių Emigrantų
reikalams. Užstatė kaučiją (bon-
dą) su kitu komitetu nariu Jurgiu
Belenskiu po \$1,000. Gvaranci-
jos dviem metams reikalauja val-
džia. Kad kun. su Jurgiu Be-
lenskiu to nebūtų padarę, tai
motina su dviem dukterimis būt
išsiųsti atgal. Pravarde tos mo-
teries yra Teklė Chmiciauskie-
nė, dukteris — Stefanija ir Ma-
rė, jų adresas 202 Pleasere st.,
Salem, N. J. Paduodame ištrauką
iš protokolų knygos, ką atstovė
Suzanna Baranauskienė nuveikė
rugsėjo mėnesį 1911 m. Iš-
tinta iš ligonbučio (nes valdžia
neleido ligonij): Piusas Rague-
kis, 116 Siegel st., Philadelphia,
Pa., Antanas Kalinauskas, 131
W. Camden st., Baltimore, Md.
Tas neturėjo tiketo; nupirka jam
Sąjungos ir nuvežta gelžkelio
stotin. Andrius Jakščionis, iš-
tintas iš ligonbučio, neturėjo nė
cento, kelionei duoti jam pinigai
ir išleista (617 Alabam st.,
Sheboygan, Wisconsin), Veroni-
ka ir Ona Spudžiūtės atvažiavo
pas broį. Kadangi brolis pasi-
rodė neatsakantis, jos liko su-
laikytos, bet pasirūpinus Sąjun-
gą paleistas ant adresu brolio
199 Main st., Luzerne, Pa. Pe-
trone Dominikaitis atvažiavo pa-
pusserę, kadangi paliko vaikus
tėvyne, valdžia liepė siųsti at-
gal. Pasirūpinus Sąjungai, pa-
leista. Adresas jos—Box 86 West-
land, Pa. Aleksandra Kaminskienė
nė atvažiavo pas sūnų. Kadangi
buvo 62 metų liepta siųsti atgal.
Išimta iš Sąjungos. Adresas
348 — 154 Place, West Hamond,
Indiana.

S. Baranauskienė.
Čionai tikta maža ištrauka
yra išimti daugiau, bet surašas
užimtu per daug vietos. Norime
parodyti, kad Sąjunga gelbėjimo
Lietuvių Emigrantų veikia ir
veiks toliaus, nežūrint trukdy-
tųjų, kurie visokiais būdais no-
rėtų darbą ardyti. Išgamų visa-
dos buvo ir bus, bet mes jų
zaunų nepaisykime varykim to-
liaus pradėtą darbą. Kaip mato-
te sušelpa daugiausiai ne iš Phi-
ladelphijos, todėl dar sykį at-
sisaukiami ir lietuvius Amerikoje
prašydami prisidėti pinigais
prie to darbo ir draugijas ir pa-
vieniūs žmonis; apie atvažiuojan-
čius ir Philadelphiją gimines rū-
pinas, Sąjunga daugiaus pagel-
bėtų žmonėms toliaus važiuojan-
tiems, taigi yra priderytė ir kitie-
ti Lietuvių kolonijų prisidėti
pinigais prie to darbo.

Pagelbinės Lietuvių Emigran-
tų Sąjungos, Philadelphijoj, Pa.
Komitetas. —
Prez.—kun. M. Kaulakis, 333
Warton st., Philadelphija, Pa.
Vice Pr.—G. Belauskas, 1216
So. 2nd st., Philadelphija, Pa.
Kasierius—Sabas Monkus, 938
So. 2nd st., Philadelphija, Pa.

Iš Italijos su Turkija karo laukų.—Garsus Romos cesoriaus Markaus Aurelijaus vartai ir kiti indomys trobesiai Tripolise. Šiaurinė Afrikos dalij.

KODEL PAS MUS VISKAS JRAI?

Kas tai atsitiko? Kas tai yra,
kad pas mus, vietoje kilti, vis-
kas jra? Vietoje kad kada nors
mūsų atliktas darbas svairbius
vaisius išduotų, mūsų darbai ma-
žai vaisių atgabeną.

Norėčiau žodį-kitą tarti apie
mūsų organizacijas. Nors laik-
raštinių susivaižiavimo nutar-
ta nesikišti į organizacijų reika-
lus, vienok aš nenoriu kentti
mūsų organizacijoms, arba kelti
dar didesnę suirutę pirmievi-
kose organizacijose.

Organizacija — tai tautiška
spėka, ji sutraukia kruvon išimė-
čiusius tautos vaikus, vieniją
juos, riša vienan ryšin, platina
tarp jų apšvietą kiek galima,
tvirtia didelę pajėgą, kuri gali
nuveikti tokius darbus, kurių
pavieni žmonės nuveikti negali.

Organizacijos turi visos civili-
zuotos tautos ir jos tas tautas
išskėlė, pakėlė ant augštesnio laip-
nio. Tą patį mėginame daryti
ir mes. Sutvėrėme ir mes orga-
nizacijas su kiltais siekais, dir-
bame, kiek galime, kad tik pa-
kėlus mūsų liaudį, kad kaip nors
ištrauktų ją iš to tamsybės ūko
kuriame mūsų tauta gulį; kad
supažindintus ją su tautos rei-
kalais.

Bet kas čia pasidarė, kad tos
mūsų tautos organizacijos su bil-
dėsiu silpsta, netenka žmonių už-
sitikėjimo ir žmonės iš savo or-
ganizacijos žiūri kaip į savo tau-
tos priešius.

Štai S. L. A. liko beveik pusė
narių ir skaitlius jų eina mažyn.
Tai kas bus toliau?

L. S. S., kuri sužibėjo keli
metai atgal ant lietuviško darbi-
ninkiško pudymo, stovi ne ant ge-
resnių kojų negu S.L.A. Rim-
tens žmonės, kurie nenorėjo
klausyti šmeizimų ypatų, užsi-
puldinėjimų vienas ant kito —
išstojo iš Sąjungos, liko tik žmo-
nės pasivadinę "betaučiais" prie-
šais visoko kas nesocialistiška,
arba toki kurie tik kiti pasako-
jimai tiki, patįs menkiausias ne-
turi supratimo nė apie socializmą
nė apie tautą.

Susiv. Liet. Am. pasilieka tik
tie, kurie da tiki į organizacijos
ateitį, arba turiai, kurie priguli
dėl garb

Kol gyvename — tarnaujame. Kol esame kitų mylimi, mes jaučiamės, kad svietas be mūsų negali apsieiti. Ir kol žmogus turi draugą, jis negali but niekam nenaudingas.

R. L. Stevenson.

APŽVALGA.

Laikraščių lenktynės etc.

Amerikos lietuvių laikraščių lenktynės prasidėjo ne juokais. „Katalikas“ su „Keleiviu“ nuo naujų metų leis dienraščius, „Laisvė“ veikia žada eiti du sykį savaitėje, „Saulė“ jau nuo seniau yra „du-kart nedėlinis laikraštis“, dabar vėl skaitome „Drauge“.

„Amerikos Lietuvių Rymo Katalikų Kunigų Sąjunga savo seime, laikytame pereinai savaitę Pittsburg, nutarė leisti „Draugą“ du sykį per savaitę. Tas nutarimas pradės būti vykdomas nuo Naujų Metų“.

Visiems geros kloties, lygiai ir mūsų gerbiamajam niurnai „Draugui“, užsipusyrusiam pamokyti mūsų dorus.

Už tą nuosirdų mums privedžiojimą, už pastangas atvesti mus į išganymo kelią, už švelnius pabarimus ir šurkščius pakolijimus, žodžiu — už visus pamokslus „Draugui“ esame labai dėkingi. Bet turime syki — paskutinį syki — pasisakyti gerbiamajam pamokslininkui, kad jo darbas bergždžias. Skirti mūsų keliai, ir Kanosa savo laikus atgyveno, ji pasilieka tik graužu — kai kam saldus — istorijos paminklėlis.

Kas atsieina „Draugo“ primetamo „Lietuvai“ „besirūpinimo nužeminti abudu tautos veikėją“ (— knugu Tumą ir Olšauską —), „šamoningo ir besąžiningo apšmeizimo“, apšmeiziusio tame, kad „Lietuvoj“ buvo parašyta žinutė apie suspendaviną minėtų „svečių-nebuvėlių“, atkreipiamas gerb. „Draugo“, ir kas su juo, atidžiai į kitą vietą indėtą kn. Gadeikio pranešimą. Kalbant apie šmeizimus abelnai, „Draugas“ geriau padarytų pirma patsai į veidrodį pasižiūrėjęs.

Tautos Fondo Projektas.

Mūsų buvo jau pastebėta (žr. „Liet.“ nr. 39) apie „Vien. Liet.“ paskelbtą Tautos Fondo įstatų projektą; žadėjome jį sekamame „Liet.“ num. išpausdinti, tačiau, dėl vietos stokos, prisiėjo atidėti šin numeris. Išspausdindami žemiaus fondo įstatų projektą, mes tikimės, kad mūsų skaitytojai supras to sumanymo svarbą ir ne vienas jį, apvarstęs, panorės savo mintį viešai išreikšti, kas, jo nuomone, būtų paduodamajame projekte gera, kas netinkama, kas taisyti na, papildoma etc. praktiškiam sumanymo įvykinimui, tariant, kad Tautos Fondo reikalui tvirtus padėjus pamatus.

Sumanytojai nori tvirti tam tikslui draugiją „Lietuvos Tauta“, kurios sąnariai mokėtų po penkis centus metinės mokesčiai. Mūsų nuomone, steigti atskira draugija vargiai būtu praktiška. Gal būtų praktiška pasakyti tik tam tikrą Tautos Fondo Komisiją atskirai, ar — jeigu tati geriau būtų — prie kurios-nors mūsų didžiųjų tautinių organizacijų (S.L.A., T.M.D.), kuri ir vestų Fondo reikalus. Uždėjimas penkiacentės metinės mokesčiai ant įvairių draugijų ir organizacijų sąnarių, kaip ir ant jokių draugijas nepriklausančių asmenų — nekalbant, kad tokiu mokesčiu per daug jau menka, — turės susitikti su nemažomis painėmis ir kėblumais ypačiai sąskaitų vedime. Darbo būtų begalės. Antra, jei tas ir būtų galima įvykinti su draugijomis, kokių būdu patrauktų į Tautos Fondo sąnarius tuos, kurie į jokių draugijas nepriklausia, kaip tokius kontroliavus? Tati ar nebūtų patogiau, vieton steigimo draugijos, pasigavus kitokių, kitų tautų pasekmingai praktikuojamų, priemonių pinigams Tautos Fondan rinkti, būtent, pavartojant tam tikrus Tautos Fondo ženklelius-markes.

Prie geros agitacijos žodžiu ir

laikraščiais, rasi, nesunku būtų galima impratinti žmonės pirkinėti tokius ženklelius lipinimui jų ant siuntinėjimų savo laisčių, ypačiai gi prikabinoti draugijas, kad jos, rengdamos įvairius susirinkimus, vakarus, balius etc., kame iš atsilankančios publikos reikalaujama įžangos mokėti, įvestų praktikon lipdymą tokių Tautos Fondo ženklelių ant kiekvieno parduodamo bileto. Kaina vieno ženklelio galėtų būti, sakysime, centas. Šitoks tautos reikalams pinigų rinkimo būdas, mums regis, būtų praktiškas, lengvai įvykinamas, parankiausiai išplatintamas, prie to nereikalaujant daug darbo sąskaitų vedime, koks būtų, jei, sekant sumanytojų projektą, inkūrus draugija, kurios sąnariai mokėtų penkiacentę ar kitokią metinę mokeskį.

Draugijos „Lietuvių Tauta“ Įstatai.

I. Draugijos vardas. Draugija vadinasi „Lietuvių Tauta“ ir veikia Amerikos Susienytose Valstijose ir Lietuvoje.

II. Tikslas. 1) Šelpti materialiskai lietuvių kultūriškąjį darbą, 2) padėti (materialiskai) švieties ir šviesti kitus, 3) šelpti lietuvių emigrantus iš Lietuvos, ar į Lietuvą keliaujančius, 4) šelpti pasenusius ar sveikatos nustočius darbininkus ir našlaičius.

III. Nariai. Draugijos narių gali būti kiekvienas lietuvis, užsimokėjęs 5 centus metinių mokesčių.

Pastaba I. Kas užmokėtų \$3 ant sykiu, būtų paluosiutas nuo metinių mokesčių visam amžiui. Pastaba 2. Ypatos, užsimokėjusios \$25.00 gauna garbės nario vardą. Ta mokeskis gali būti sumokama dalimis.

2. „Lietuvių Tautos“ Draugija kreipiasi į visas kitas lietuvių draugijas, kuopas, organizacijas, klubus, ar susivienijimus, kviesdama prisidėti prie „Lietuvių Tautos“ draugijos. Tam tikslui kiekviena draugija, klubas, ar susivienijimas, ar kuopa kviečiami įvesti į savo įstatymų rubriką „Tautos reikalams“ po 5 centus metams nuo kiekvieno nario.

Pastaba 1. Draugijos, prisidedamos prie „Lietuvių Tautos“ draugijos, prisijungia valdybai ant tam tikrų blankų surašę visų narių su pirmininko ir sekretoriaus parašais, jei draugija inkorporuota, ir su visų narių parašais, jei neinkorporuota. Pastaba 2. Kiekviena prisidėjusi draugija prisijungia metinius narių mokesčius (po 5c. nuo nario) kiekvienų metų pradžioje, ne vėliau sausio 31 d. Centro Valdybai, ar Kasieriui. Pasiuntus pinigų tiesiog kasieriui turi būti pristatytas Centro Valdybai kasieriaus pakvitavimas apie pinigų gavimą.

IV. Valdyba. Draugijos valdyba susideda iš: 1) Centro Valdybos, būtent: Pirmininko, jo Pagarbininko, Sekretoriaus ir Sekretoriaus Pagarbininko; 2) Labdariskosios Komisijos iš 3 ypatų ir 3) Emigracijos Inspektoriaus.

Pirmininkas ir Sekretorius su jais Pagarbininkais, o taip pat Labdariskoji Komisija renkami visuotiniu balsavimu pusketvirmiems metams. Išrinkus naują valdybą — senoji tarnauja pusei metų, idant supažindintus naująją sądalyk stoviu. Į Labdariskąją Komisiją renkama vienas narys iš rytinės Amerikos Susienytų Valstijų dalies, antras iš vidurinės, trečias iš vakarinės.

Emigracijos Inspektorių sandomas už algą; jis turi prižiūrėti lietuvių emigrantus Emigracijos Stotyje ir suteikti žinias Valdybai apie tuos, kurie reikalauja šiekios ar tokios pagalbos.

Už kasierių „Lietuvių Tautos“ draugija pasirenka Susivienijimo Lietuvių Amerikoj kasierių, už kurio darbus atako augščiau minėtoji draugija.

V. Turtas. Draugijos turtas susideda iš narių mokesčių, aukų ir pelno nuo vakarų, balių ar prelekių, jei draugija paruošė.

VI. Turto suvartojimas. Visą turta „Lietuvių Tautos“ draugija skirsto į sekancias septynias dalis:

1) Vieną penktąją dalį — einačios augštesnius mokslus jaunomenės susilpinimui;

2) Vieną dešimtąją dalį — mokslo reikalams, ir pavedama į pilną sąvastį Lietuvių Mokslo Draugijai Vilniuje;

3) Vieną dešimtąją dalį — da-

lės rėmimui. Ta dalis pavedama Lietuvių Dailės Dr-jai Vilniuje.

4) Vieną penktąją dalį — praplatinimui lietuvių tarpe amatninkystės.

Pastaba. Tam tikslui draugija susilpinia besimokinančią amatų jaunomenę, o materialiskai sustiprėjus Dr-jai stengsis inkurti amatų mokyklą.

5) Vieną penktąją dalį — emigrantų šelpimui ir Emigracijos Inspektoriaus užlaikymui;

6) Vieną dešimtąją dalį — našlaičių, senelių ar sveikatos nustočius darbininkų šelpimui.

7) Vieną dešimtąją dalį — valdybos užlaikymui ir kitiems draugijos reikalams.

Pastaba. Šio skyriaus likučiai gali būti pavesti kitam skyriui, pagal draugijos nutarimą.

Kasierius išmoka pinigų tikrai pagal tam tikrai išdirbtų blankų su skyrių pirmininko ir sekretoriaus parašais, kurinos patvirtis Centro Valdyba. Blankų turi būti trys kopijos: viena pasilieka pas kasierių, antra tame skyrių, kuris išduoda pinigus, o trečioji Centro Valdyboje.

GYVENIMO AIDAI.

Abejotini faktai. — Nauja mada laikraščioj. — Naujas laikraštis.

„Kovos“ No. 37 koks tai „draugas“ Adam Kutra, buvęs „Kau-no žandarų valdyboj raštininkas“, paskelbia, jog koks tai „otoc Konstantin“ esąs šnipas. „K.“ gi didžiausiomis raidėmis užvardija tą „dokumentą“ „kun. K. Olšauskas—šnipas“ ir vadina Kutra savo draugu. (Greitas draugiškumas su žandarų tarnu — ir jo straipsnis labai kvepia žandarizmu, — neužligio, turbūt, „Kovai“ bus visi žandarai draugais, o ant galo gal ir Azevą su komp. irgi pavadys draugais). Tą „dokumentą“ „Kova“ stato labai augstai ir jam labai tiki. Ir kur netikėti, juk tai rašo draugas, žandarų tarnas. Ir labai jį supyko, kuomet „Tėvynė“ tokį „svarbų dokumentą“ atsisakė talpinti.

„Vienybė Lietuvninkų“ rimtai pastebi, kad taip greit negalima tikėti tokiems „draugams“ — žandarų tarnams.

Ir reikia abejoti, nes Kutra buvo tik žandarų valdybos raštininkas, o 1) žandarai nesijungia su šnipais. Šnipai turi savo atskiras kanceliarias. 2) Šnipai nesijungia atskaiti per visų rankas. 3) Tarp šnipų yra didžiausia slaptėybė, ir kartais patis šnipai nežino, kas yra šnipai. Ir ne kiekvienas raštininkėlis gali matyti šnipų sąrašą. 4) Jeigu jį jau ir eitų per žandarų rankas šnipų atskaitos ir k., tai vis gi jie visokiems ten pisoriuokams jų nerodys. Jei jau žandarų viršininko pagelbininkas rodė Kutrai „bumagas“, tai Kutra turėjo labai užsitarauti žandarams, kad ingintų tokį jį užsitikėjimą. Zandarų viršininko-pagelbininkas rodo kokiame tai pisorėliui slapstus dokumentus ir šnipų sąrašą! Tai dar negirdėta malonė. Tik labai užsitaravęs gali tai atsiiekti.

Juk Kutra senai žinojo, kad kun. K. Olšauskas yra šnipas, tai dėlko ligisli tyloje? Reikia drauge su „V. L.“ paabejoti, ar pats Kutra nėra šnipų artimas draugas, kadangi kartais šnipai apšaukia kitą, jiems kenksmingą žmogų, šnipu, kad tokiu būdu jį diskreditavus. Ir tas labai galimas daktas šiame dalyke.

„Kova“ su lengva širdžia priima tokius nuo žandarų tarnų „dokumentus“ ir šaukia visa gerklę, kad kun. K. Olšauskas esąs šnipas.

Ar žino „Kova“, kas tai yra žmogų apšauktį šnipu, jei jis ne yra juom? Tai baisiausias šmeizimas, koks gali būt. Tai baisenis už žmogžudystę. Žmogžudys užmuša žmogų ir jis nieko nejaucia. Jis yra apgalimas. Bet apšaukimas šnipu reiškia užmušimą doriskai, visuotinę panikinimą; keiksmas, visos pekliškos kancios reikia perken-tėti žmogui. Ir kaip sunku tą žmogui perkelti, jeigu jis žino, jog yra nekalts.

Ir kaip tai lengvai „Kova“ galėjo žmogui užmesti tokius dainančios augštesnius mokslus jaunomenės susilpinimui: 2) Vieną dešimtąją dalį — mokslo reikalams, ir pavedama į pilną sąvastį Lietuvių Mokslo Draugijai Vilniuje;

3) Vieną dešimtąją dalį — da-

rių yra šnipas moteris. Pavardės jos negalėjo pasakyti. Intarimas puolė ant vienos moterės, gana veiklios revoliucionierės. Ir nors nieks jai stačiai nesakė apie intarimą, bet pradėjo nuo jos šalintis; nebepriminėti jos į savo ratelius ir t.t. Neperkeldama to ji nusizūdė! Tik vėliaus buvo su-sekta, kad visai kitos moters bū-ta šnipas. Štai ką padarė tik ne-teisinga nuožvalga!

Šnipus reikia vyti iš savo tar-po, nes jie neverti net žmogaus vardo, bet reikia su apskelbimais labai atsargiai elgtis, kad neap-kaltinus nekalto žmogaus. Reik-ka geresnių žinių, negu kokio ten raštelio nuo „draugo“, zan-darų buvusio tarno ir jų draugo.

Atsargiaus su ugnia, nes ji ne žaidimui yra.

Laikraščioj, kaip ir mūsų vie-same gyvenime, eina viskas pa-ra-gal madą.

Neseniai buvo feljetonų gady-nė: kiekvienas, kas tik galėjo savo pravarde pasirašyti, rašė feljetonus.

Buvo gadinę prakalbų. Kiek-vienas buvo garsus oratorius. Šiandien mada prelekių. Da-bar kiekvienas yra prelegentas, nors kartais apie savo preleci-jo išguldoma dalyką žino tiek, kiek gaidys apie astronomiją.

Šiandien laikraščioj irgi nau-ja mada. Tai išdavinėjimas sla-pyvvardžių. Išduoda slapyvar-džius ar reikia, ar nereikia, ar žino, ar nežino (kaip J. Sukys Kl. Jurgelionio slapyvardžius iš-davė visai jų nežinodamas). Greit-visų rašytojų žinosime slapyvar-džius. Nereiks ilgai mąstyti, bet čia toks rašo. Pasižiūrėk į kitą laikraštį — ir tuoj žinosi. Nors tai netikės dalykas, bet dabar „madoj“.

„Lietuvos Ūkininko“ No. 36, laikraščians ir knygomis leisti Bendrovė: „F. Bortkevičienė, K. Grinius ir Ko., leidžianti „Lietuvos Ūkininką“ ir „Lietuvos Žinias“, paskelbia, kad nuo lap-kryčio 1 d. leisį naują mėnesinį laikraštį „Bendrija“, pašvęstą ko-operacijų reikalams.

Tai jau nebenaudas sumany-mas. Dar pernai D. Sidlauskas buvo ketinęs leisti panašų laik-raštį, bet išvaziavęs redaguoti „Rygos Garso“, daugiau jau ne-leido.

Pletojanties Lietuvoj koopera-tyviskam judėjimui, steigiant var-tojų, smulkiojo kredito ir t. p. draugijas, toks laikraštis bus la-bai naudingas. Jis pamokys, kaip vesti tokias draugijas, kaip jas organizuoti, nes kitur jos vien-dėlo nesitveria, kad žmonės ži-no; kaip jas sutverti, vesti ir taip toliau.

Gal tas paragis ir Amerikos lietuvių spiestis į panašias draugi-jas, ar palaikys esančias nuo žlugimo. Būtų gerai, kad ir Amerikos lietuvių, ypatingai ko-operacijų ar paskolės draugijos išsirašytų tą laikraštį.

K. Virsnis.

ŽODIS LIETUVŲ GRĮŠTAN-TIEMS.

Liepos mėnesį teko atsilan-kyti New Yorko laivų prieplau-koj, iš kur Rusijos garlaivai iš-plaukia Liepoją. Nežinau, ar visuomet lietuvių tiek grįžta Lie-tuvon, bet tuom sykiu lietuvių grįžo keletas šimtų. Aš užkla-uju kelių, ko jie mano griebtis Lietuvoj. Atsakymą gavau, jog stengsis žemės gabalą ingyti, o žemę turėdami, turėsime užtik-rintą duoną. Įstikro, tai protin-gas noras grįžtančių Lietuvon.

Amerikoj prisijūreję kio vėdi-mui, sugrįžę Lietuvon pataikys amerikoniškų būdų tą žemę iš-naudoti, ir tokiuo būdu ne tik pasiluosuos nuo visokių ameri-ko niškų trustų ir žydiškų fabri-kių visokios svafinės, kurie ne vieną mūsų baltį į kapus nuva-ri. Toki vyrai priedės ir prie kultūros pakėlimo. Kultūrai pa-tilus Lietuvoj, nereikės mums tėvynės apeisti ir bėgti į Ameri-ką, nes Lietuva bus geresnė Ame-rika negu kur kitur. Aš girdėjau nuo ūkininkų šitokius rūgėjimus, kaip, girdi Lietuvoj ant ūkės gali žmogus gyventi jei nežinai iš-kur, reikalui atėjus, rublį ištrauk-ti. Bet pinigai pats žmogui niekur kisenin nelenda: kur ne-gyvensi, visur jie reikia uždirbti.

Ir Lietuvoj žmogus žemės ga-

balą turėdamas, kodėl negali pi-nigų uždirbti? Pavelskan, Lie-pojų už vieną kiaušinį moka 4 kapeikas, svieto svaras 50 kap., už kiaušienos, visą paršą perkant, 15 kap. svaras; už viš-tą moka 50 kapeikų, už karvę 60 rublių. Taigi matome, kad ir Lietuvoj kainos tokios beveik kaip Amerikoj. Taigi žmogus, žemės turėdamas Lietuvoj, negali sakyti, jog nėra iš kur rublį su-griebti. Tegul grūdų žydeliui neduoda pusdykiai, bet tegul juos kitaip sunaudoja; tegul lai-ko, paveizdan, 500 vištų. Rude-nyj galės 200 vištų parduoti po 50 kap., tai gaus jau 100 rublių; 500 vištų padės kas dieną 200 kiaušinių, po 4 kap. kiaušinis, tai išpuls 8 rubliai kas dieną. Tegul augina ir parduoda nors 2 karves, tai gaus 120 rublių. Tegul už-augina arklį ir parduoda nors į 3 metus vieną, tai gaus 100 r.

Arčiau didesnių miestų gyvenanti tegul veža pieną. 5 karvės į die-ną duos 75 kvortas pieno; kvor-ta po 5 kapeikas, tai išpuls 3 rubliai kas dieną. Kam miestas toliau, tai įsitaiso mašinas ir svie-stą dirba. Nuo 5 karvių į savai-tę gali padaryti 35 svarus svieto. Svaras po 50 kapeikų, tai gaus 17 rublių 50 kap. Tegul ūki-ninkas neparduoda pašukų, te-gul augina ir atskirtu nuo svie-sto pienu girdo. Parsai 7 mėne-sių sveria 150 svarų, 2 paršai bus 300 svarų. Svaras po 15 kapei-kių, tai gaus 45 rublius. Išmin-tinai gyvendamas ūkininkas ne tik rublį, bet ir šimtinę turės kišenių. Daugelis lietuvių, gy-vendami Amerikoj, sutapę kele-tą šimtų dolarių, lauzo galvas, ką pradėti? Grebtusi prekybos, bet mato po kelis mieste nusiban-krutėjimus, o lietuviui prie to ne-pratę, neišlaiko su kitais konkurencijoms; norėtusi farmą Ame-rikoj turėti, bet tam reikia ne šim-tų, bet tūkstančių. Tai lietuviui, turinčiam kelis šimtelius, geriau-siai Lietuvon grįžti ir pirkti ten žemės gabalą. Norinčiam ką nors pradėti, dirva ten plati; grįžtan-tiems ir pinigai pasidvigubys. Da-bar Lietuvoj parduodami dvarai ir dvarėliai. Gauti žemės ga-balą pirkti nesunku. Nėrįskime po vieną, kaip vištukai vanago iš-vaikyti, nes po vieną sugrįžę, ne-daug atsieksime. Susivienykime, tada bus mūsų spēkos didesnės. Sutvėrime grįžtančiųjų draugiją.

Sugrįžę sykiu po 10 ar 20 ga-lėsime dvarėlį nupirkti ir žemę pasidalinsime, arba ją kruvoj galėsime įrengti pieno dirbtuvė-lė, supirksime visokias mašinas, žodžiu, įsitaisyse viską, kas vienam būtų negalima. Lietuvoj būsime kaipi vedėjai savo brolių.

Kas tam sumanymui pritaria, tegul atsišaukia žemiau padėtu antrašu. Kaip tik atsišauks nors 10 pritariančių, pradėsime darbą.

Atsišaukianti turi pranešti, ka-da mano grįžti, kiek mano žemės pirkti, ar dirbo Amerikoj ant ūkės, kaip ilgai, kuom ver-čiasi ūkininkas, pas kurį dirbo.

J. Butkus, 30 Mell River st., New Haven, Conn.

LAPELIS.

Jūsų Imperatoriška Didenybė! Šį laišką rašau jau iš kito pa-saulio. Esu danguj. Išspradžių, danga, buvo kiek nemalonu. Iš Kijevo tiesiai nukeliauvu pas dangaus vartus. Stovi tas se-nis — Petras. Sakau:

— Leisk!

Jis pažūrėjo, pažūrėjo apžiū-bosimomis akimis ir klausia:

— O kas tu toks?

— Nu, nu, seni, nesisterežyk! Greičiau atidaryk vartus!

— Nepažistu aš tavęs.

— Nuėjo sau.

Aš laukiu, laukiu. Praėjo koks pusvalandis. Atkiutina Pe-trelis, bet rankoj sunkiausias vėz-das. Ir nieko nepasakęs, vieną kartą driokstį ir kukarakstį, kitą kartą — aš pasijutau tik, kad kaitau kar galvatrukčiais krintu. Kritau, kritau — nė tai bedug-nis šulnis, nė tai banditų urvas. Tamsa, tik retkarčiais liepsna žibit, žibit! Man dvasią užtrau-ke. Kritau, kritau ir iškarto į kažin ką kieta atsimušiau. Gira-džiu — sučypė kažin kas, sužvie-dė ir pasileido bėgti. Ameriku akis, o gi, Tamstos Imperato-riška Didenybė, pragaras — pats pragaro dugnas! O vėliai, kiek tik kerta, nesla kudašį į vi-sas puses — išsišandando manęs! Atsistojau. Sona skauda —

susitrenkiau krisdamas. Praga-ras.... Neperdaug malonus siur-prizas, — manau sau. — Ir už ką? Ir išsipaviedojau, ir šventus sakramentus priėmiau, ir pasku-tinį patepiną — ir še tau, pra-garas! Kur čia teisybė!? Taip man begalvojan, nusileido pa-keliamoji mašina ir išgirdau iš dangaus balsą:

— Sen, Piotr Arkadjevič!

Aš šokau ant tiltelio ir akies mirksnyj atsidariau prieš Dievo sostą. Visagalis Valdona ir tarė:

— Atsiprašau, mano Petras Tamstėlė kiek užgavo....

— O, tai niekis....

— Perskaičiau sveiko biogra-fiją, nu, manau sau, tokiems vy-rams vieta ne pragare! Tamsta, Piotr Arkadjevič, stebėtina! Pui-kiai moki organizuoti provoka-ciją....

— Specialistas esu.

— O karti sveikas tai artistis-kai atlieki!....

— Tai taipgi specialiskumas!

— Tamstos gi drąsa mane tiesiog stebina. Penkius kartus revoliucionieriai kėsinosi ant sveiko galvos ir neišsigaudo.

Žodžiu, matan, kad esi retas žmogus, didis vyras. Dalykas šit kame. Rasi žinai kiek isto-rija — atsimeni senai, senai pas mane, čia danguje buvo revoliu-cija, bet tuomet savomis spē-komis apsiėjome — visus maiš-tininkus pragaran sugrūdau. Zi-nai, Piotr Arkadjevič, dabar vėl neramu, aš bijau, kad vėl revoliucija nekiltų.... Ar nepasto-tum pas mane tarnyston — tuos nerimailas karti? a?

— Kodėl ne!

Ir nieko nelaukdam, mudu su Sutvėrtoju apkalbėjova, apsar-stėva kaip, kas — ir aš gavau premjero portfelio ir žandarų šešio rangą — kaip ant žemės, taip ir danguj.

Dabar jau pildau savo parei-gas. Det provokacija čia niekam netikusi ir iš ko pasirinkti gerų provokatorių nėra — dangaus gyventojai visi žiopliai, o maisti-ninkai tie labai gudrūs! Tamstos Imperatoriška Didenybė, nuže-mintai aš prašyčiau Tamstos — ar negalėtum man pasiūsti koki dešimtis provokatorių — tik kad būtų šaunūs vyrukai, tokie, kaip mano numylėtas Azevas. Tuomet mes visą dangų apver-sime!

Tamstos Imperatoriška Dide-nybė, nors man neišpuola duoti Tamstai patarimus, bet aš iš meilės tat darau: Tamsta savo pa-valdinius kark, kark, kark, nes kitaip gali vėlniai patraukti ir Tamstą, ir Tamstos pačiukę su vaikėliais. Reikia Rosiją taip nugzdinti, kad nei šnipai nesi-girdėtų.

Dar noriu apie vieną konspi-ratyvišką daktą pakalbėti. Tam-stai numirus, aš suteiksiu pro-tekciją — ir Tamsta dangun pakliūsi, o tuomet mudu čia to-kią štuką iškirsiva, kad geriau ir nereikės: mudu numesiva nuo sosto Dievą ir Tamstą jo vietoj atsisėsi. Ar sutinki, Jūsų Im-peratoriška Didenybė?

Ištikimas tarnas.

P. A. Stolypin.

P. S. Šį laišką nufotografavo: Petras Butėnas.

ŽEMEI NUMIRUS.

Prof. J. V. Marchand.

Ką žmonės darys, kada ant mūsų žemės nebebus galima gy-venti?

Šį paklausą mokslas pradėjo svarstyti, spēlioli ir duoti jį atsakymus — atsakymus, žino-ma, labai hipotetiskus.

Dabartinis žemės senumas yra maždaug apskaitytas. Apskai-tyta sulgyt tuo, kiek reikėjo jai laiko, kad padarius didžiųjų van-dėnų sūrumą, kiek reikėjo laiko, kad padarius suonašų sluogsnius jūrių dugne, kiek reikėjo laiko, kad iš radio-aktyvių daktų paga-minus esamą ant žemės heliumo daugi. Henri Becquerel, William Ramsay, Dras Rutherford ir kiti garsūs mokslininkai daug trūsėsi, kad apskaičius žemės senumą.

Ir sulgyt tais apskaitymais pa-sirodo, kad žemė begyvenanti jau milijoną metų. Leiskime, kad tai yra teisingas apskaity-mas.

Dabar, žinodami savo planetos amžių, prisieina sužinoti, kaip ilgai ji dar gyvuos, geriau sa-kant — kaip ilgai žemė bus di-tinkama žmogui, ant jos gyven-ti? Tą bandė apskaityt taipiau

minėti mokslininkai, kuriems gel-bėjo dar didis vokiečių fizikas Helmholtz.

Vienatinis šiuo tarpu tinka-miausias tolesniam žemės gyve-nimui apskaityti būdas yra su-žinant, kokių greittumu vyksta saulės susitraukimo ir ausimo procesas. Sulgyt tuo ir apskai-tyta, kad į sekamus 17 milijonų metų saulė nužudysianti vieną ketvirtadalį savo energijos, o su-mažėjant saulės karščiui, vis la-biau ir labiau atvės žemės tem-peratura. Ir žemei toli nepri-sieis laukti 17 milijonų metų, kad jos šiluma sumažėtų iki ze-rui, taigi ant tiek, kad ant jos turės jau pasibaigti visokia gy-vybė, išskiriant nebet tūnus mik-robus.

Apskaitoma, kad tūnus žmogui ant žemės gyventi sąly-gos prasitės ilgu-ilgiausia dar šeši milijonus metų, arba, jei kam tati būtų geriau supran-tama, — šešiasdešimt tūkstančių metašimčių.

Žmogui prisieis tada arba pa-sisilinti nuo užšalusios žemės, arba visai išnykti. Ir negalima sau įsivaizdinti, kad visa tai, ką žmogus protas ir veiklumas ma-veikė ir sutvėrė bėgyje ilgų tūk-stantmečių, turėtų pagalios pasi-baigti nieku. O juk daug kas bus galima dar nuveikti bėgyje se-kamų še

Tikėjimų Istorijos Rankvedis.

Su paveikslais.

Parašė bendradarbiaujant kitiems mokslininkams

P. D. Chantepie de la Saussaye

Teologijos prof. Amsterdamė.

Vertė J. Laukis.

miaus tokį aristokratišką pobūdį, susijungdamas su liaudinio manymo būdu, turėjo nužudyti daug savo svarbos ir iš dalies įeiti į praktišką liaudies tikėjimo pakraipą; supratimams gi ir žemesniųjų tautos sluoksnių papročiams nesidėjo jokių rubežių, teip kad svietiskasis elementas įgijo prasinešiančią vertę.

Dėlei šio kyla judėjimas iš apačios į viršų, turėjusis tokią didelę svarbą besitveriant indybei. Nors sektos ir buvo įsteigtos augštesnių kastų žmonių, kurių mintys ir buvo padėta sektų teorijos pamatais, bet užtai mytiskieji suopročiai ir kulto formos tuomi labiaus pasirodė turinčias liaudinę paeigą. Teisybė, jog didieji indybeis dievai kartais turi vardą, kartais gi vienas ar kitas pobūdiskas ypatybės, abelnas jiems su senaisiais Vedos dievais: bet faktišką formą, po kuria jie buvo sektų dievinami, jie daugiausiai paveldėjo nuo dvasių ar smulkių vietinių dievybių ir laikinių kultų. Dar ir dabar mes galime matyti tą procesą, kuriomis, vietinis dievas povaliai žengia panteoną ir, tai iškyla į laipsnį savistovios dievybės, tai yra žiurimas kaip viena iš apsiereiskimo ypatybių ar formų dievų pripažintų; tokiu būdu nėra abejonės, kad didieji dabartinės indybeis dievai įgijo savo pobūdį aciu tokiams susiliejimui. Žemės dievas Bumija, kurio kultas visai yra primityviškas, tapatinama, kaip žinome, su Višnu. Teip pat Bāba, apdievinta pirmutinių šalies gyventojų dvasia, daugelyje vietų stojosi nauju Sivos apsiereiskimu, ir tokiu būdu visur kultuose ir mytuose, formose ir atžymėjimuose dievų ženkluose galima pažinti pirmesnių vietinių tikėjimų išlikimą.

Žingsnis po žingsniui, Crooc'o nuomone, galima su-sekti šitų dievybių įsiveržimą šventnamini. Išpradžių jų kulto vieta lietišio išlauko šventnamio; jie skaitoma kaip ir šventnamio vartininkais ir, kaip toki, yra žiurimi šventnamiam kultę; paskui matome, kad jie pamazai gauna dalį pačiam šventnamyje, kur paprastai tarnauja kunigas iš žemesnės kastos, prie kurios priklauso, toji dievybė, ir teip eina toliau, kol išpradžių buvęs laukų, ar miško dievas stoji didžiojo dievo įsikunijimu arba apsiereiskimu ir tuomet jau jis turi pilnai naudotis visomis oficialinėmis pagarbėmis. Visai tolygus kelias yra nurodytas Lyall'o didvyrių kultui: kaip vienas iš jų numiršta, tai jo kapas darosi tinkama vieta jo šeimynos maldai; umai ji pradeda atkreipti į save akis teipgi aplinkė; ant palaidojimo vietos statoma mažą šventynę, kurioje tarnavimas, aciu aplinkinių gyventojų patokojimams laipsniškai darosi šeimynai tiesiog pravartum. Skaitosi laime turėti šalyje tokią šventą vietą, ir valdytojai, kiek galėdami ją gina. Nedaugeliu metų praėjus, atminimas apie žmogų įsnyksta, jo paeiga darosi slaptina, jo biografija yra papuošiama legendomis, jo gimimas ir mirtis skaitoma virsgantiškais. Artimiausioje gentkartėje didžiųjų dievų vardai perkeliama istorijon, ir stebuklingoji padava pati stojasi mytu, kuri galų gale gali būti išaiškinta tik asmeniškio kokio nors dievo apsiereiskimu. Dabar apoteozą pilnai surengta: tam tikras žmogus buvo tiesiog vienu iš dievų ir brachmanai jau mąsto, kur jam paskyrus šventnamyje vietą*).

* Asiatic Stud. 22 ff.

Toki procesai nuolat vyksta dabartinėje Indijoje, ir Lyall, sulygindamas indistiskąjį panteoną su karavansaraju, norėjo tuomi parodyti šitą bepertrukinę vietinių dievų teogoniją. "Ant šito tikėjimisko išsivystymo laipsnio", sako buklus tyrinėtojas, "žmonės stato Jokubo kopėčias tarp žemės ir dangaus, kuriomis matyt, kaip žmonės lipa augštin, idant stoti dievais, ir vėl nulipa kaip po didžiųjų dievybių įsikunijimai".

Drąsų su tuo yra ta pobūdina indybei aplinkybė, jog episkosios poezijos paveikslai lošia tokią žymią rolę tikėjime. Aciu šitam, Rama, didžiosios epopejos Ramajanos didvyris, stojosi tautos doros idealu ir iš gentinio — tautišku didvyriu. Pripuolęs jo dalion garbinimas tuojaus iškėlė jį iš žmogisko skraito į dievišką ir pagimdė jo tapatinimą su Višnu; kaip gi lygiai tas pats atsitiko su kitu episkuoju vakarinės Indijos didvyriu, Krišna. "Abiejuose atsitikimuose, ir Ramos ir Krišnos, sagos didvyris, regimai, susiliejo su liaudies dievybe: Krišna, Džadaver, su pie-meniška dievybe Govinda, o Rama, Ragaver, su liaudine dievybe, demonų Rama pergalėtoja. Tik po to, kaip šitas atsitiko, pasidargę tokiu būdu pusdievis buvo pripažintas įsijamoginimu Višnu. Žinoma, dēlei tokio jau euhemeristisko proceso ir prasinešę sektų įsteigtojai buvo pripažinami ir skaitomi dievybėmis. Šitas gana yra parodoma tuom, kad galvotojo Sankara ir poeto Viazra garbei buvo pastatyti šventnamiai ir toksai nuoseklus ir tikras Indijos zinovas, kaip indiskasis dras Bandarkar, išreikšė nuomone, jog pats Vazudeva, senovinis vakarinių sektų dievas, kuris ūmai buvo pilnai sutapatintas su Višnu, išpradžių buvo Bagavata sektos įsteigtoju.

Lengva yra suprasti, kad tokis tikėjimas, kuriame visa, kas stojosi tautai brangum, teip lengvai įgija pilietybės teises, pasilikta nekrutama tautos savasčia ir ramiai priešinasi pasistengimams įvesti ką nors kita. Geriausiui prirodymu to yra tas priešinimasis, kurį jis atstatė buddybei ir kuris, žinoma, atvedė prie jo pilnos pergalės šito tikėjimo. Vienok butų klaidinga supratus šitą išmaningą prisitaikymą kaip apginties budą, kuris išpradžių buvo taikomas prieš gresiančią buddybę. Tautišku kultų pripažinimas pasėkė, be abejonės, todėl, kad apėiti jų nebuvo galima, ir tikėjimiskasis pripažinimas neisvengiamu buvo jau senai ži-zomas brachmanų paprotyje. Jei šitas nusileidimas smarkiai prisidėjo prie indybeis platinimo, tai iš kitos pusės, neabejotina yra tas, jog tokis sistematiskas nusileidimas tikėjimiskame tautos vystymėsi visuomet yra augščiausiam laipsnyje pavojingu veiksmui; ir ištikro, sektos, aciu šitai praktikai, padarė sulyginamai mažai žemiausiems tautos sluoksniams; šitie paskutiniai ir dabar dar tebegyvena, kaip gyvenę tukstančius metų atgal, savo niektikybėje ir fetyšybeje ir tik paviršutiniškai ką priklauso prie tikro tikėjimo.

90. SEKTOS IR JŲ RASLIAVA.

Apie istoriškąjį indybeis pradžią yra žinoma labai mažai, ir ypatingai, pirmosios chronologiskos žinios nėra tikros. Bet Bueler ryžtasi priskaityti pačioms seniausiomis sektoms gana gilią senovę. Jo supratimu, jos turėjo būti daug ankščiau buddybės, net ankščiau džainybės (todėl ankščiau 800 m. pr. Kr.), nes paskutinių sektų veikaluose apie jas sakoma, kaip nuo seno jau buvusias. Visgi, suly-

teip vad. Adživakų, pirmosios mums žinomos sektos, yra pripažinta, jog jie buvo jau pirmiau Buddos atėjimo ir piktuoju atsinešę prie naujo bruzdėjimo. Šitie Adživakai sutvėrė vienuolišką broliją; ir visai teip pat, kaip Baudalai ir Džainai, jie įvedė ištiso gyvenimo taisyklęn paskutinį brachmaniškojo gyvenimo laipsnį, atsizdėjimo laipsnį, (nuo ko ir vardas: adživaka visam gyvenimui, vadinas, atsizdąs), ir per tapa (asketybė) stengėsi pasiekti palaimą. Nuo šitų sektų Adživakai skiriasi teistišku arba penteistišku pobūdžiu, vyraujančiu jų tikėjime. Jie uoliai garbino Narajaną (Višnu) ir apskritai arčiau stovėjo prie liaudinio tikėjimo. Jie nepaliko po savęs rašliavos, tad mes žinome apie juos tik iš atskirų parašų (pav., urvuose, kuriais jie naudojosi) ir iš minėjimo apie juos buddistikuose ir džainistikuose veikaluose.

Kaikurie autoriai (Kern, Bueler) Adrivakus tapatino su garsia Bagavatų sekta ir ją visgi reikia laikyti kaip senesnio zokono tesimui. Jie teipgi garbino Narajaną — Višnu ir Krišnu, bet pobudingas jiems dievybės vardas yra Vazudeva (žr. augščiau), su kuria jie, žinoma, ir tapatino minėtas dievybes. Ar Bagavatai, panašiai Adživakams, gyveno vienuoliais, mes nežinome; jų gi teologiją ir rašliavą žinome gana gerai. Ypatingai jie išplėtė filozofiską sistemą Pankaratą, kuri pasiekė mus ir kurios vardu jie tankiai vadinama. Bet Pankaratos pasekėjų negalima skaityti filozofiskąjį mokyklą; jų tikėjimas populiariškas, visai neturįs jokio metafizisko pamato, k. a. Sankija ir Vedanta; teip pat jų mąstys neišplaukia stačiai nė iš Vedų, nė iš Upanisadų; greičiau jos greta su anonimis užima visai savystą padėjamą ir yra perimtos episkosios poezijos dvasia ir Bakti dievotumė.

Lygiai tokią jau teoriją, kaip Pankaratroje, randame pas pasekėjų Ramanudžų, pietinės Indijos brachmanų, gyvenusių 12-me metasiimty, kuris stojosi vienu iš didžiųjų Indijos mokytojų ir vienos iš svarbiausių sektų įsteigtoju, aciu tam, kad jis atnaujino Bagavatų filozofiją. Ramanudža sekta augščiausiai garbina Ramą ir turi, kaip ir reikėjo laukti nuo tokio žmogaus pasekėjų, tikrai prakilnius apie dievybę suopročius.

Ant šitų didžiųjų bruzdėjimų dirvos, užsiliekant vienval jų padavų daliai, susitvėrė neapzvelgiama daugybė sektų, garbinančių vardą Višnu. Iš didžiųjų vadovų, aplink kuriuos rinkosi sektos ir kurie su pilna teisybe naudojosi didele guodone, pamėšime visų pirma pietinę reformatorių Ramanandą (apie 1400 po Kr.). Jisai tenkino žmonių reikalus dar daug daugiau, negu pats Ramanudža; Ramananda skelbė paviršutiniškų tikėjimiskų apeigų niekybę ir vartojo prigimtą kalbą (Hindi) išreiskimui savo mokslo. Šitą kalbą jis parašė daug pamokinančių eilių, bet jo veiklumo svarba remiasi daug daugiau jo asmenišką intekmę, kuriąja ir išaiškinama tas, kad augštutinė Indija nepasakendo tokiame tikėjimiskame užtirpinė, kokis jau užėjo Bengalijai. Abu intekmingiausi naujesnės indybeis žmonės, reformatoriai Kabir (15-me metasiimty) ir poetas Tulsidas (apie 1600 m.) kalti jam visą savo dvasišką pakraipą.

Kuomet šitos sektos plėtėsi per visus tautės luomus, Madva sekta, kurios nariai spietėsi aplink garstų filozofą Anandatirtą, vis dar stengėsi užlaikyti brachmaniskąjį pobūdį; todėl visi sektos nariai turėjo priklausti prie šitos kastos, kaip ir Sankiazinai, kurie visi turėjo atimesti dvi pirmas brachmaniško kelio stadijas ir kurie užlaikė vienuolišką asketišką pirmą sektų padavą. Krišnaitskioji sekta Vallaba priešingai, vedė visai svietiską gyvenimą ir net žymiai atsidavė svietiskybei.

Sivaitiskosios sektos negali pasigirti tokiais vardais, kaip višnuitiskosios ir neturėjo teip pobūdinių išsivystymo laipsnių. Dauguma jų — tai besibastą asketai; vienok sivaitybė ilgą laiką turėjo viršijančią intekmę tarp mokyty ir apsviestų žmonių ir daugelyje apskričių ir lygšiol dar didesnė brachmanų dalis yra sivaikai. Viduriniuose amžiuose sivaitybė bėgyje metasiimčių regimai apskritai buvo galin-gesnė iš dviejų sektų dēlo dar, kad liaudiniam tikėjimui ji duoda daugiau laisvės. Tik reformatoriškieji 15-to metasiimio bruzdėjimai vėl sugražino višnuybei jos galybę. Bet dviejų sektų užbėgiavimas niekuomet neprivedė prie kovos; greičiau jos rodė palinkimą prie susimaišymo, teip kad ne tik višnuiti dievai be jokio svarstymosi buvo prisaukiami Sivos garbintojų ir atpėnė, bet net toki asketai, kaip Sankiazinai, priklausė tai prie vieno, tai prie kito tikėjimo, nešnekant jau apie slaptus kultus Sakta, kuriuose abi sektos vienokiam laipsny ėmė dalyvumą.

Kaip mažai yra kunigiskio pobūdžio indybeje, tai matyt jau iš to, jog episkieji liaudies veikalai lošia tokią svarbią rolę jos šventoje rašliavoje. Magabarata, indų Iliada, neišpasakomo didumo veikalas, laikui bėgant išaugo iš didvyriskosios poemos ir visą rašliavą, kurion indai paėmė iš savo turtingo sandelio sagas, legendas, filozofiskas ir senos ir naujo laiko tikėjimiskasis teorijas, teip kad epopeja, kurios pradžia, žinoma, atsineša prie pirmųjų mūsų metaskaitos amžių, turbūt, tokią formą priėmė jau senai prieš 7-tą metasiimtį. Jau apie tą laiką matome, kad Vjazzo veikalas, kaip jis vadinama mytiskiojo poeto vardu, skaityta kaip teisybės knyga, doros kadeksas ir keliarodis į palaimą, ir jau tuomet, kaip ir dabar, buvo skiriama skaitymui šventnamiuose, kaip šventa pamokymui knyga. Sankara apie 800 m. sako, jog Magabarata buvo skiriama tikėjimiskam pamokymui tu, kuriems užginta buvo Vedų ir Vedantos įrinėjimas, prie ko buvo suprantama, jog brachmanas, žinąs visas Vedas, bet ne Magabaratą, nėra dar pilnai mokyty žmogumi, ir šita poema nuo seno buvo užėmusi šventos padavos padėjamą smurti.

Nepriklausomai nuo tos svarbos, kurią patys indai prilaivė šitai poemai, ji yra ir mums neinkainojama versme apsipazinimui su tikėjimiskų indų stoviu viduriniuose amžiuose, nes šitoje knygoje išeina į aikštę visos pamatinės tikėjimiskos senesniojo laiko pakraipos: garbinimas Višnu, Krišnos ir Sivos, apsakoma jų legendos, vystosi jų teologiskos pažvalgos. Šitepos Charivamos epizodas yra Krišnos legendos paveikslinimui, ypatingai gi garsios Bagavat-Gita eilės yra neišpasakytai pamokinančiu Krišnos garbintojų filozofijos išdėjimu. Didvyriui Ardžunai, kuris nesi-skubina išeiti kovon su savo giminiečiais, Krišna prirodo butinumą elgtis sulyg priedermės ir pašneka išsiplečia į visą tikėjimiską filozofiską sistemą. Ir nors ji turi tam tikrą elektingą (pasirinktinį) pobūdį, bet, aciu mąsčių gausai ir jos lengvai formai Bagavat-Gita yra vienok vienu iš puikiausių indiskosios filozofiskos apšnekos pavyzdžių, teip kad ir pačioje Indijoje ji turėjo augštesnį vardą; visokia teologiską pakraipą, norintį tvirtai įsigyventi, turi aiškiai apsklembti savo einamąjį pažvalgos tąską su komentarų pagalba prie Bagavat-Gitos*).

* Vokietijoje šitas veikalas tapo žinomu aciu išdavimui ir latyniškam vertimui Schlegelio ir iškliolai dar užsielpinjančiam atidžiai W. Humboldto rašui apie Bagavat-Gitą; keletas vertimų, pav., vokiškas B. Lortzerno ir angliškas Arnoldo vertimas padarė jį visuotinai prieinamu.

(Toliaus bus.)

VYRŲ VERGUVĖ

TRIŲ PAVEIKSLŲ KOMEDIJA

(Suzetas imtas iš francūzų pjesos: "Les Maris sont esclaves" par A. de Leris).

Rusiškai parašyta A. N. Ostrovskio. Sulietuvino M. Rastenis.

—O:—

(Žr. No. 40).

GUGLIS. Kaip ji driso!... (Į šalį). Tai vėl josios paikavimai.

PETRAITIS. Reiskia, tu nebuvai taip įsakęs?

GUGLIS. Žinoma, ne!... Arba, pagalios, galėjo išeit nesusipratimas! Aš pasakiau, kad užsadarau rašyt laiskų. Tau aš visuomet namie... jeigu būtum ankščiau pranešęs.

PETRAITIS. Nebuvau nei ketinęs būt pas tave; aibes turiu įvairių reikalų ir važinėjimui dėl rytvakario.

GUGLIS. O, taip... Prisėsk, mēldžiū.

PETRAITIS. Istikrųjų, turiu dustelt. Visą miestą išbėgiojau. (Sėdasi).

GUGLIS. Prisakymus pildydamas?

PETRAITIS. Toks vedusių likimas.

GUGLIS. Vaisiai, saldiniai... smagurksčiai.

PETRAITIS. Muzikantai.

GUGLIS. Gėlės, ir taip toliaus.

PETRAITIS. Tu pats juk vakar sakei apie vedusius, kad mes vargsai, tarnai, vergai...

GUGLIS. Argi tu už tai ant manęs pyksti?

PETRAITIS. Nei nemanau. Matai tu, kad pas tave slepiuos, kad gavus valandėlę liuosybės.

GUGLIS. Na, pasisėsk, verge, vargdiem! Gal cigaro nori?

PETRAITIS. Ne, aciu.

GUGLIS. Reiskia — nepavelyta?

PETRAITIS. Anaipol!

GUGLIS. Uždrausta, dar po didelę bausmę?

PETRAITIS. Būt tu nesinaudok savo privilegijomis. Žinoma, tu pilnai laisvas žmogus, to dēlei aš tavos vakarykščiųs grumojimams tikiu.

GUGLIS. Kokiems grumojimams?

PETRAITIS. Kad nebūsiąs pas mane ant puotos.

GUGLIS. Meiliai atleisk! (Ima už rankos). Bijausi, nes reikalai...

PETRAITIS. Kokie reikalai apie dešimtą valandą vakare?

GUGLIS. Kartais pasitaiko... Ne, tu nekalbėk....

PETRAITIS. Klausai! Viena čia tegali būt: tavęs Agla-ją neleidžia!

GUGLIS. Kaip? Ką tu kalbi?

PETRAITIS. Sakau: Agla-ją neleidžia.

GUGLIS. O, tu viską žinai?

PETRAITIS. Labai gerai... iš prisiklausymų; apie ją daug šneka.

GUGLIS. Argi šneka? (Į šalį). Dereikalo persikėliau į kitą būstą.

PETRAITIS. Apie ją daug gero kalbama.

GUGLIS. Ar-gi?

PETRAITIS. Labai daug.

GUGLIS. Nuostabu! (Balsiai). Vienok atvirai pasakyk, kai tu apie ją dagirdai, ar tau pasirodė keista?

PETRAITIS. Visai ne. Tu esi tvirtas savuose principuose; tu nevedęs.

GUGLIS. Ne, ne! Aš niekuo nesuvaržytas, jokių prižadų nedariau.

PETRAITIS. Tu namie valdonas, tu su ja kalbėdamas gali apie viską spresti?

GUGLIS. Galui.

PETRAITIS. Gali net ryšius pertraukti?

GUGLIS. Nėr ko traukty! Aš niekuo nesuvaržytas, jokiais retėžiais. Bet, pasakyk man, ar teisybė, kad apie ją gerai atsiliepią?

PETRAITIS. Sako, kad jina esanti labai graži.

GUGLIS. Teisybė, ji nieko sau; graiškia nosis, didelės, gražios formos akis, juodi plaukai, stuo-muo....

PETRAITIS. Pasakoją, kad esanti išmintinga.

GUGLIS. Labai... ingintas protas, žinai... Yra dar nekurie gabumai: puštinai pianą papliūm-pina.... Būdas josios....

PETRAITIS. Ir-gi giriamas....

GUGLIS (užsimiršęs). Šitaip! Negal būt.

PETRAITIS. Ar gi ne tiesa?

GUGLIS. O, ne! Ji labai tyli.... Nerviška moteriskė, bet tyli.

PETRAITIS. Priesingai, aš nūžiūriu — ji truputį karšta.

GUGLIS. O, tu nūžiūri? Kodėl?

PETRAITIS. Vakari ji tave iš mūsų išvilko... na-gi, tas ingaliotinis — jina: man pasakė Prakapas.

GUGLIS (pašokdamas iš vietos). Prie moterų?

PETRAITIS. Ne, man vienam.

GUGLIS. Tas vis gi gereliau.

PETRAITIS. Iš tokio pasielgimo, sprendžiu, kad ir ji turi — kaip tu pats išsireiškėi — tą patį geidimą viešpatauti.

GUGLIS (pasirėmęs ant deskos). Taip, iš pirmo pažiūrėjimo gali pasirodyt, kad ji karštuolė; bet ji tik labai gyva... ir labai gera... puiki mergaitė.... Vakari aš pats buvau ne teisus: aš jai buvau pasizadėjęs eiti pasivaikšiot, ir, jei prizadi....

PETRAITIS. Tai turi ir išpildyt. Tavo teisybė.

GUGLIS. Vyrai neprivalo skriaust moterų.

PETRAITIS. Taip, jeigu vyras nežiaurus... Tu juk... nežiaurus.

GUGLIS (į šalį). Ar jis iš manęs tyčiojasi? (Balsiai). Tu nemanyk, kad žmogus nevedęs, tai jau jis nuo visko laisvas ir paliausotas nuo visokių priedermių.... Atpėnė, aš privalau būti Agla-jai dėkingas.... ji iš šeimynos.... gerbiama.... ji man save pasiaukoj.

PETRAITIS. Savuoju prakilnumu žmonėse?

GUGLIS. Ne.... bet savąja ateicia.... meilės pri-traukimas.

PETRAITIS. Nesiginčiju.

GUGLIS. Aš taip ja užsitikėjęs. Beto, aš turiu tokius ypatingumus, palyginus su kitais vyrais, kad mes niekuo nevaržomi. Ir jina visada gali mane palikt, kada tik ji panorėty.

PETRAITIS. Tavyje kalba širdis, ne išrokvimas....

Ir ji tavimi nevaldo, — tas visusvarbiausia. Dėl-to gi aš tavęs laukiau rytoj būtinai. Priesingai

atsitiktis galėčiau manyti, kad tai Agla-ją.... (Bildesį į duris iš kairės pusės).

GUGLIS. Beldžia.

PETRAITIS. Ar tik ne jina? Tu lyg nusigandai.

GUGLIS. Aš nenusigandau.... Ji ineitų ir....

PETRAITIS. Nepasibeldus.

GUGLIS. Tu vis gi neprivalėjai kalbėt taip balsiai. (Vėl bildesį).

PETRAITIS. Vėl beldžia.

GUGLIS (truputį susirūpinęs). Prašom! (Incina Prakapas su laišku).

TREČIA SCENA.

GUGLIS, PETRAITIS ir PRAPAPAS.

PETRAITIS (atsikeldamas). O, Prakapas. (Guglui). Pas tave aš be jokių ceremonijų; kad greičiau užbaigus savo reikalus ir pabuvus ilgiaus pas tave, aš jam pavadžiau kal kuriuos reikalus atlikti ir atnešti man atsakymus.

GUGLIS. Būk taip, kaip namie.

PETRAITIS. Ar kapelmeisterį matei, ką?

PRAPAPAS. Mačiau, ponuži. Jis sakė, jeigu ponas pridėsite, tai jo sloga sumažėsianti ir jis galės sias smuiką rešt. Aš prizadėjau, — jis ateis.

PETRAITIS. Ir gerai. Ar tasai laiskas man?

PRAPAPAS (paduoda Guglui laiską). Ne, tas šitam ponui. Jeigu ne aš, tai tamsta, ponuži, būtumei to laisko negavęs.

GUGLIS. Kaip tai?

PRAPAPAS. Aš apačioj buvau, kai atėjo laikanešys. GUGLIS. Tai kas! Aš jį būčiau ir gavęs.

PETRAITIS. Gal būt ir būtinėt gavę, o gal būt ir ne.

GUGLIS. Kokius niekus čia pasakoji?

PETRAITIS. Ką tu nori tuo pasakyt? (Matydamas, kad Prakapas nedrįsta). Sakyk!

PRAPAPAS. Matykite....

PETRAITIS. Na!

PRAPAPAS. Kaip čia pasakius? Šiaip aš iš šalies.

PETRAITIS. Nagi, sakyk!

GUGLIS (į šalį). Vėl gal Agla-ją?

PETRAITIS (Prakapiui). Tu, matyt, vėl su savo svai-niu pasikalbėjai?

PRAPAPAS. Tik truputėlį, ponuli.

PETRAITIS. Na, jeigu pradėjai, tai ir sakyk toliaus!

GUGLIS. Ne, nereikia. Aš augščiau visų tų liežu-vavimų: man daug maloniau nieko negirdint.

PETRAITIS. Kaip nori.... tūlose atsitikimuose vis dēlo geriau būna girdėt ir žinot.

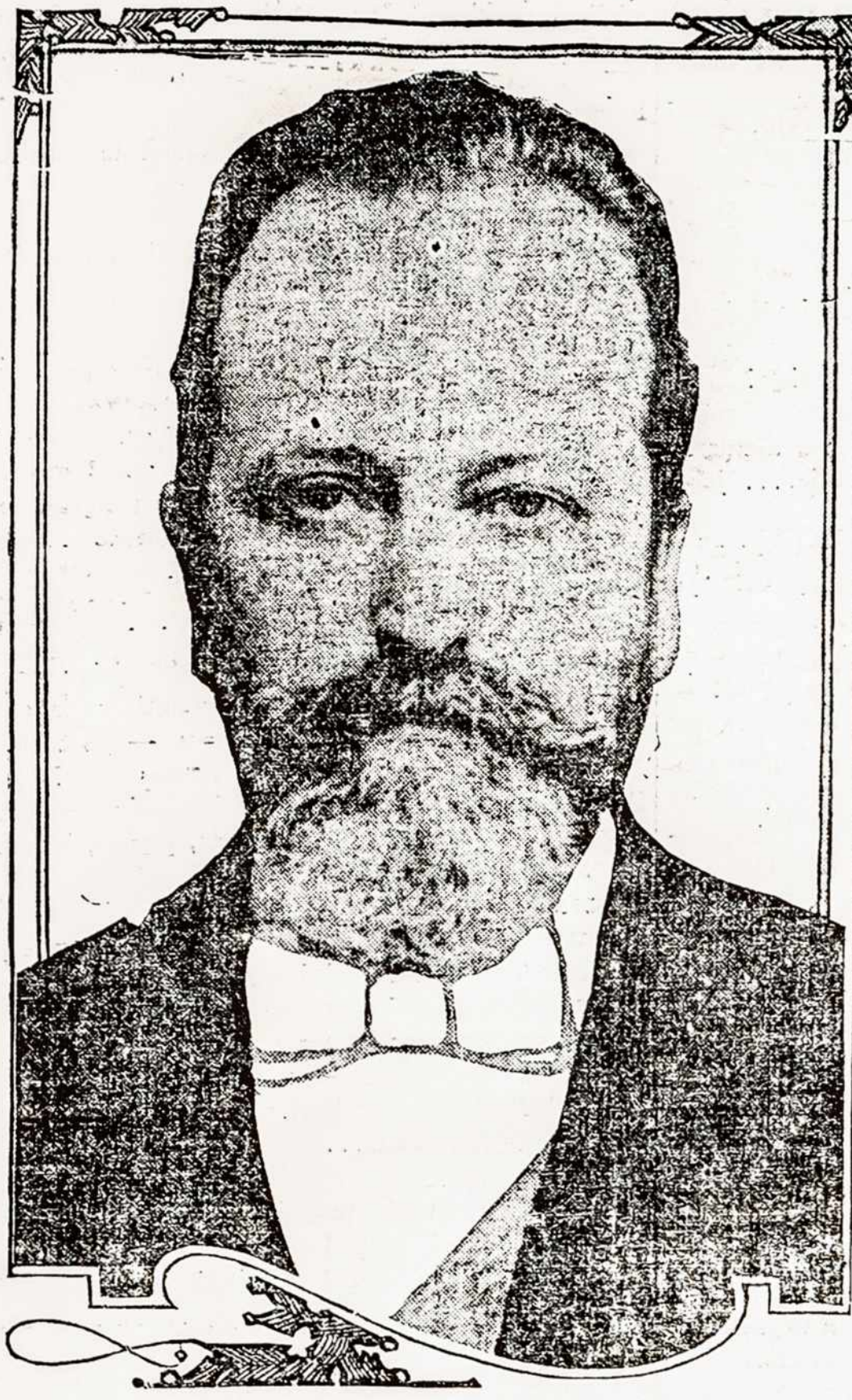
GUGLIS (į šalį). Kad iš manęs pasijuokus.

PETRAITIS. Tu lyg bijaisi pasiaiškinimų?

GUGLIS. Aš? dabar! Aš nieko nesibijau, testa sau būna šnekama.

PRAPAPAS. Ar pasakyt, ponuži?

PETRAITIS. Pasakok!

VLADIMIR KOKOVCEV
naujas Rusijos ministerių pirmininkas, paskirtas užmuštojo
Stolypino vieton.

Žemei numirus.

Tąsą nuo ketvirtos pusl.

pačiu būdu bus išgaunama ir šiluma. Visi gyvenimo ir gyvybės palaikymo klausimai bus pilnoje mokslo kontroleje.

Javai bus auginami su pagalbos šilumos ir šviesos, semiamos iš saulės vidurių. Tuomet nebus nė metų laikų, nė jokių netikėtų oro atmainų; dieną ir naktį žmonės patys pasidarys sulyg savo noru ir reikalu.

Žmonės daugiausia laiko praleis smagiai besivažinėdami lakiojamosiose mašinose, skraidydami tyroje, jokiais kenksmingais mikrobaiz neuzterštoje atmosferoje, auklėdami augščiausias proto jėgas...

Ant galo pagalios, žmogus turės aplėsti taip jau ir saulę, kadangi begalinio laiko bėgyje ir jį ataus, užšals. Ir tuomet vėl prisieis pasigauti lakiojamų mašinų dar didesnei, negu buvusiosios, žmonių giminės kelienei — kelienei į kurį nors žvaigždyną, kam dega ir tviska, šviečia ir šildo pilnoje galybėje kita saulė.

Proregis begalinis...

Iš Chicago's Lietuvių Gyvenimo.

"Birutės" Vakaras.

Spalių 8 d. "Birutės" dr. jos artistai-mylėtojai pastatė dvi komedijas: Kalėdų Kaukės "Salaputris" ir Cinarovo (Petliuko versą) "Brangusai Pabučiavimas", Sv. Jurgio par. svetainėje.

Nors "Salaputris" čia jau antrą kartą buvo statomas, bet jis žmones nemažiaus patraukė

ir užėmė, kaip pirmą syk. Ji perstatė, taip sakant, geriausios čekaginės spēkos — toki pagarsėję artistai kaip p. a. Mockienė, p. a. B. Vaitiekūnas ir Briedis. Taipgi, nors mažai žinoma, bet gana atsižymėjusi savo rolėje, p. l. e. Varasauskaitė. P. a. Mockienė taip puikiai lošė, jog toje rolėje su ja vargu kas iš mūsų artistų galėtų susilyginti.

Komedijėlė yra pilna gyvumo ir humoro taip, jog ji lengvai mūsų scenoje gali stoti ir pirmą vietą. Ypač, kad ji yra lengvutė ir nereikalaujanti daug lošėjų. Be abejonės, jei ji būtų buvusi statyta ne taip gabių lošėjų, tad nebūtų taip jau puikiai išėjusi; bet ir geriausi artistai iš nieka nepadarys ką gera. Reikia priminti, jog šios komedijėlės rankraštis pražuvo. Būtų galima, jei jis neatsirastų, nes mūsų ir taip dar silpnutė scena nusistotų gero veikalelio. Lošėjai ją atlošė vien tik iš savo atsiminimų. Gal tai, ant nelaimės, bus paskutinis "Salaputrio" pastatymas.

Antroji komedija — "Brangusai Pabučiavimas", yra daug silpnesnė už pirmąją, ypač, kad ji nei ne originalė. Turinys jos yra labai paprastas ir silpnokas. Bet, taipgi, yra gana gyva ir labai juokinga, o tas, žinoma, suteikia jai savą vertę. Ji ir atlošta nebuvo taip jau gerai, kaip "Salaputris". Vienok, atsižvelgus, kad ją susimokyta tik labai trumpu laiku ir lošėjų tik apčiuopai mokėta savo rolės, tai ji irgi nepaprastai gerai atlošta. Lošėjai ant tiek buvo gabūs, kad nei vienas neparodė kokio nors trūkumo. Tas reikia pripažinti jų gabumui ir sąmojai, nes tai reikalingas atsitikimas, kad mūsų ar-

tistai "nemokėdami gerai lošia". Kitur nekarta teko matyti, kaip tūli lošėjai, nemokėdami savo rolės, sustoję viduryje savo kalbos, nežinodami, ką sakyti, ir kreipėsi prie sufleriaus, nors tasai taip garsiai kalbėjo, jog publika geriaus girdėjo, ką reikia toliau sakyti, negu pats aktorius. Su "Birutės" artistais tas neatsitaiko.

"Brangiame Pabučiavime" dalyvavo du nauji artistai-mylėtojai: p. a. R. Slikienė ir p. J. Slikas. Abu labai sąžiningai atliko savo užduotis, nors ne gana drąsiai. Visgi "Birutė" gali pasididžiuoti, turėdama du naujus, daug žadančius mūsų lietuviškai scenai, lošėjus.

Kiti du dalyvavusieji lošėjai buvo: p. l. e. M. Montvilaitė ir p. B. Vaitiekūnas. Šiuodu jau yra senai atsižymėjusiu mūsų spektakliuose.

Vaitiekūnas ir Montvilaitė savo roles atliko tikrai artistiskai. Žodžių tariant, vakaras buvo — puikus. Iš to galima tik pasididžiuoti, nes kiekvienas gerai išpildytas perstatymas mūsų žmones vis labiau pritraukia prie pamylėjimo lietuviškosios scenos ir draugia pakelia tautiškąją dvasią.

Prie šito vat ką galima pasakyti mūsų gerbiomoms trupoms:

Daugiau mums gerų, gyvų ir lengvų komedijų! Šalin su inkuriomis, paikomis, ilgomis, žaliomis tragedijomis! Mūsų "tragedijos" su šešiomis scenų atmainomis ir trisdešimčia asmenų veikimais, statoma svetainėse, kur yra pusantros scenerijos, ir su artistais, nežinančiais kur jo kojos, o kur galva, yra tai tikru scenos žeminiu.

Po perstatymui, "Birutės" choras, p. P. Sarpaliaus vadoje, padainavo tris M. Petrausko harmonizuotas lietuviškas daineles: Kaitink šviesi saulutė, Jojo bernelis, ir Kur josi? Jo. Vis—kas.

Aušros Mokykla.

Aušros Vakarinę mokyklą praeitą mėnesį mokinių buvo visose skyriuose iš viso 110. Matyti, lietuvių pradėjo suprasti mokslo reikalingumą. Pastebėtina, kad daugiausia lankosi vyrai: iš 110 mokinių tik 5 merginos. Laikas būtų ir joms pradėti mokintis. Atsiradus didesniam skaitliui mokinių mokykla dabar užima visus 6 vakarus, bet priimama dar ir daugiau mokinių. Vietos yra. Prisirašyti galima kas vakaras nuo 7 val. iki 10. Aušros skaitykloj, 3149 So. Halsted st. Skaitykla atdara kas vakaras nuo 7 iki 10, o nedėdieniais nuo 10 ryto iki 7 val.

Valdyba.

Aušros Vakaras.

Vakaras įvyks Sv. Jurgio Par. svetainėje, 33-čia gatvė ir Auburn ave., nedėlioj, spalio 15 d., 7 val. vakare.

PROGRAMA.

- 1) Vaidinimas: "Kerštinga melle".
- 2) Vyrų kvartetas: a) Serenada — Schöffer. K. Vitas, K. Uktveris, J. Dundulis, P. Stogis. — b) Drink to me only with thine eyes. Tie patys. Pianu akompanijuos A. M. Dundulaitė.
- 3) Solo, K. Kasputis: a) Aria iš operos "Martha" — Plotow; b) Aria iš operos "Tosca" — Puccini. Pianu akompanijuos J. Bijanskas.
- 4) Monologas — lošimas: Antroji scena iš "Sykštaus raitelio". Puškino. (Vačiūčio vertime). Išpildys: K. Jurgaitis.

- 5) Smuikas, solo: P. Sarpalias.
- 6) Duetas, K. Kasputis ir Dūdas, Moriaki (Jūrininkai), Vilboa. Pianu akompanijuos — J. Bijanskas.
- 7) Ballus, šokiai ir visokios žaismės.

Artinančios žiemos sezonui, "Dramatiškas Ratelis" prie vietinių Liet. Socialistų kuopų pradeda veikti ir mano siemet dar su didesniu pasisventimu darbuotis, kad tik labiau patobulintų mūsų jaunutę sceną. Vietinei visuomenei viršminėtoji įstaiga jau plačiai žinoma nuo keleto praėjusių metų, ir turi ingijusi karštą užuojautą. Kaip kitais metais, taip ir siemet apie "Dram. Rat." yra susispietusios visos geriausios artistų-mėgėjų spēkos.

Žiemos sezoną atidaro statydamas Br. Vargšo dramą: "Jono Sirdis", subatoje, 14 d. Spalio, "Hull House" svetainėje. Apart to, siemet yra manoma pastatyti ant scenos garsaus rusų rašytojo M. Gorkio "Ant Dugno", o po naujų metų K. Jasiučio "Prisikėlimas" (rankraštis) ir kitą parinkti veikalai. V-la.

AR-GI TAIP DAUG TURIME KOMPOZICIJŲ?

Ponas Jo. Vis—kas "Lietuvos" 40 nr., aprašydamas "Lietuvaitės" vaidinimą, išpeikia lietuviškąją orkestrą, kam ji tarpakčiuose žaidus kokius ten stepsus, o nežaidus lietuviškų kompozicijų. Sakko, "Ka, ka, bet tik jau dabar mums netrūksta nei savų kompozicijų, nei savų kompozitorų". Bet indomu būtų žinoti, kur-gi yra tos kompozicijos, kad ir būtų jau jų kompozitorius? Yra "Klumpakojis", "Suktinis" etc., bet juk tie dalykai tinkami šokiams, bet ne tarpakčiuose žaisti, antra, juos "viešus kiekviename atsitikime bežadant, baisiai nubostų. Galima dar būtų žaisti šokių tokius gabalėlius iš Petrausko operėlių, bet, deja, iš Italijos natų nėsimoto.... Gal p. Jo. Vis—kas tokias geras akis turėtų. Atspauštų orkestrų kompozicijų nėra dar jokių (išskyrus "tūlus" šokių ir "Vytauto maršą"). Yra dainų kompozicijų, tai jas ir dainuoja chorai. Rasi, p. Jo. Vis—kas turi ką sukomponavęs. Tai be reikalo slepia savo muzikališkus gabumus, kurie matyt jau iš to, kad Schumann'o "Träumerei" pavadino Rubinstein'o melodija.

"Lietuviškoji Orkestra".

VIETINĖS ZINIOS.

Nuo gaisrų apsisergėjimo diena.

Chicago miesto majoras Carter H. Harrison ir Illinois Valstijos gubernatorius Charles S. Deneen išleido proklamaciją, kurioje spalio 8 diena — diena paminėjimui 40-metinių sukaktuvių nuo Chicago miesto išdegimo, įvykusio spalio 8 d. 1871 m. — paskiriama kaip nuo gaisrų apsisergėjimo diena. Proklamacijoj nurodoma, kad kas metais gaisrai padarą šimtus milijonų dolarių prigaisties; taip antai pereiniais 1910 metais Švien. Valstijoje gaisrai suėdė žmonių turto ant 234 milijonų dolarių (vienoj tik Illinois valstijoje ant 11 milijonų dolarių); siemet gi, sulyg nurodomas, pra-

gaistis ugnies padaryta sieksianti, turbūt, 260 milijonų dolarių. Daugiausia gaisrų įvyksta per žmonių nerūpestingumą, per jų neatsargumą su ugnimi. Proklamacijoj todėl kviečiama žmonės, kad jie paskirtą dieną apverstų apžiūrėjimui, taisymsi ir valymui kaminių, prašalinimui visokių greitai užsidegančių šlamštų iš savo namų ir kiemų, saugiai laikytų indus su nafta, benzinu, gazolinu etc., nemėtytų degtųjų, degančių cigarių ir cigarečių galūten, kur nuo jų galėtų kas užsidegti, etc.

Jones Public School.

Direktorius mokyklos Jones Public School prašo mus paskelbti, kad toji mokykla jau tapus atidaryta ir lekcijų valandos yra nuo 9 lig 12 ryto ir nuo 1:15 lig 3:15 val. po pietų. Klasioje mokiniams, senesniems kaip 16 metų, duodama dykai lekcijos iš anglų kalbos ir iš kitokių dalykų, prirėngimui jų į High School. Klasios taip sutaisytos, kad tie, kurie yra priversti tūla dienos dalį dirbti, galėtų kitą dienos dalį lankytis mokykloj. Ypačingai atkreipama atidą į sveitintaušius mokinius, kad suteiktus jiems atsakomą pažintį anglų kalbos ir rašto. Mokinimas dykai.

Explozija.

Ankstį panedėlio rytą, Metropolitan viršutinių geležinkelio pajegos įstaigoje, 419 Loomis gtv., įvyko smarki eksplozija. Eksplozija išgriovė dalį sienos ir užbėrė viršutinių geležinkelį. Iš žmonių tečiaus tik vienas kurejas tapo sunkiau sužeistas, išsi-verziusio iš garinių katilų garo apimklytas taip, kad prisiejo jį ligonbutin gabenti.

Žudeika.

Tūlas Joseph Tomaszewski, gyvenęs 8231 Railroad ave., So. Chicago, pereitą panedėlį nušovė iš revolverio savo žmoną ir tūlą Petrą Gralak, beto mirtinai pašovė dar savo trijų metų dukrelę. Žudynės įvyko Gralak'o namuose, 1267 Milwaukee ave. Piktadarybės priežastis, sako, buvęs nesutikimas šeimyniškame gyvenime.

KAM TATAI ŽINOTINA.

Prieš keletą dienų ant gelžkelio ties New Lisbon, Wis., rasta vos gyvų žmogų, kurs, siek tiek atsigavėlėjęs, angliškai pasisakė esąs Tony Stankes (turbūt Andanas Stankus), turįs sūnų vardu Louis ir brolių bei seserį, gyvenančius Chicagoj kur ten apie 12-tą ir Halsted gatves. Prie jo rasta dar knygutė su L. Kleino trading stampomis. Jis yra apie 40 metų amžiaus. Meldžiame jo giminių atsiliepti šiuo adresu:

Mr. Jos. Manders,
Rural No. 2, New Lisbon, Wis.

VARDAN TEISYBES.

"Draugas" NN. 42 ir 43 po kelias skiltis pašventė pastaboms Liet. Laikraštinių II suvažiavimui, tečiaus ne tiek ten kalbėjimui ant 11 milijonų dolarių; siemet gi, sulyg nurodomas, pra-

niekinama Dr. J. Šliupas.

Į tuos išniekinimus, į tuos artimo garbės plesimus nėra kas atsakyti, nes čia "Draugas" per-eina paprastą piktiežiuvę daktarą, turinčią įsitikinimą, jog galima nesąžiningiausiai apjuodinti ir apiplėst garbę savo artimo, nes atlikus išpažintį, visi nusidėjimai nusiplauną — pra-gaista, ir niekšiską amatą gali-ma vėl išnaujo vartyti. Taip įsi-tikrinę, matomai, ir "Draugas". Peržema skaitau kartoti ir atsai-kinėti ką-nors.

Indomiu vienok skaitau "Drau-go" nors ir pilną užvėdymo ir cinizmo tvirtinimą:

...Visur Šliupas ir tik Šliu-pas. Šliupas pirmieji dievai-tis, Šliupas bedievių Kurėjų-Ku-rejas....

Šiame pasakyme — yra teisybė. Šliupas buvo ir yra pirmutiniu kiekviename darbe tautos labui. Šliupas tapo nubustantiems iš tikybinio hypnotizmo, — kuria-me ilgai juos laikė kunigijos ne-apribota intekmė, — lietuviams apindanti žvaigždė, vedanti iš tamsos klajonių į susipratimo šviesą, Dr. J. Šliupas teisingai užsipelnę vardą Kurėjų-Kurėjo, nes jis buvo vienu pirmutinių, ką sukrėvė ne tik tautiškojo su-sipratimo aukurą, bet ant to au-kuro sukūrė šventą ugnį — lai-svąją mintį, tarpinanciją mūsų tautai kunigijos nukaltus vergijos pančius.

Tolesniai, pateisindamas kun-Tumo apreiškimą, kuris gėdos raudonių apdengia XX meta-šimčio civilizacijos veidą, taip-pat begėdiškai atkartoja inkvizito-riaus nuosprendį Dr. J. Šliupo raštų, tikrindamas, jog tie raš-tai sėja tik ištvirkimą ir demora-lizaciją. Mes tat paklausime "Draugo" ir reikalaujame atsak-ykmo bent į sekančius kelis kla-usimus:

Keno raštai ištvirkino Dr. J. Šliupo raštų neskaitytąją kunigiją, apie kurią kunigas Paukš-tis senenai viešai skelbė, jog yra vaikaiš Izdydos? Keno-gi raštai ištvirkino tuos kunigus, apie ku-riuos antrus kunigas savo reda-guojamame laikraštyje "Motek Duchowny" iš Ulica, rašo: "...Parsidavinėjimas, paleistu-vystė ir neteisngumas — tai pa-prasti kunigų gyvenime apsi-reiškimai. Kunigai vienį kitus snipinėja, neteisngai denuncijuo-ja".... Ir patvirtinimui tų savo tvirtinimų minėtas laikraštis pa-duoda visą eilę prirodymų niek-šiskiausiu intrigu, kokių doros mokytojai nesigėdi, besivaržyda-mi geresnes parapijas. Ir "Mo-tek Duchowny" pastebi, kad "šiadien barbariškiausiose šaly-se net laukiniai žmonės iki to niekystės laipsnio neprieina"... Taigi, tegul "Draugas" atsako, kas ištvirkino ir sudemoralizavo tuos kunigus, kuriuos žemiau už jį Halsted gatves. Prie jo rasta dar knygutė su L. Kleino trading stampomis. Jis yra apie 40 metų amžiaus. Meldžiame jo giminių atsiliepti šiuo adresu:

Nereikia, rodos, nė atversti vi-duramžių dvasiškosios gyvenimo istorijos puslapius, kad prido-rieti kunigijos ištvirkimą, kuris nuo amžių jau tęsiasi. Kas gi ir keno raštai ištvirkino ir ištvir-kina "doros mokytojus"?

Kokie ir keno raštai ištvirkino ligi to laipsnio kunigą-vienuolį Damazą Macochą, kad nesusi-laikė nuo šventvagystės, svetimo-terystės, net brolydystės? Kas bama apie suvažiavimą, kiek iš-tą žmogų sudemoralizavo ant kap.

tiek, kad nejaute sąžinės išmeti-nėjimų, kirvių perskėles brolių galvą, ir duodamas jam (mirš-tančiam baisiose kanciose) pa-skutinio patepimo sakramentą — (žmogžudys savo aukai duoda žmogiškųjų atleidimų!) Ar ji iš-tvirkino tie raštai, kuriuos pa-smierkia "Draugas" sudėginimui?

Kas ištvirkino ir sudemoralizavo ir kun. K. Alsauską, kuris viešėdamas Scrantone, nesigėdi-jo atvirai pasisakyti: "Kas gi kenkia, jei kelis žmones palo-rė?"....

Kas sudemoralizavo ir supūdė sąžinę Patrimpo, dabartinio "Draugo" redaktoriaus, kuris ne-sigėdi neteisngai melą viešai skelbti kun. Miluko "Žvaigždė-je", buk daktarišką diplomą J. Šliupas nusipirkęs už pinigų?

Lai "Draugas" atsako ir pri-rodą nors ką ir kur sudemo-ralizavė labiau daktaro J. Šliu-po raštai, negu sudemoralizavo minėtus kunigus "klerikalų" mok-slas? Tuomet gal intikėsimė skelbimams, jog per lūptus kun-Tumo visa Lietuvos inteligentija šaukia sudėginimui bent Dr. J. Šliupo raštų, nes paties Šliupo XX metšimtyje sudeginti nega-lima! Kitaip turėtume duoti šmei-zęjo vardą. Netikime tam ką jis skelbia pažemindamas visos Lie-tuvos inteligentiją, priskaityda-mas ją prie tokių žmonių, kurių pasauležvalga sykiu su viduram-zių gadyne senai pragaistin nu-ėjo. Tikime, kad Lietuvos in-teligentija pati pareikalaus pri-rodymų, ar davė ji kun. Tumui bei "Draugui" ingaliojimą šauk-ti ją į inkvizitorius Šliupo raš-tams. Tuo tarpu mes žinome, kad tą apmaudą kunigijos širdyse gindo faktai, jog spinduliai švie-sos, įsiveržę į aptemintų mi-nių protus, apviečia tamsą ir žadina susipratimą, kas ir verčia tamsos apginevį piktybės nuodais spjaudytį į šviesą ir tie-są. Bet veltui tos bergėdžios jų pastangos! Kas plačiose žmo-nių miniose randa balsą, kas pri-siima žmonių protuose ir iš-sivysto jų sielose, tas negal būt išnaikinta. J. B. Smelstoriūs.

NAUJI RAŠTAI.

"Teatras", Nr. Rugpjūtis 1911 m. Leidžia J. Strazdas. Turinys: V. Gutovskio Švarkas ir Mi-linė, triveiksmis dramos vaizde-lis. Su dainomis ir šokiais. Ver-duoda J. Jaunutis. Vilnius, 1911. — Su įžangiuoju žodžiu "Nuo Redakcijos" ir "Nuo Rūtos Dramatiškosios Komisijos". Pabaigoje pridėta gaidos K. Dirzio harmonizuotų dainelių. "Teatras" eisiąs kas mėnesis knygutėmis, kuriose tilpsia parinktieji kaip originaliai taip ir vertiniai jų dramatiškosios cenzūros leisti-ji vaidinti veikalai. Kaina, me-ltams 3 rubl., užsieniuose 4 rub-liai. Adresas: Teatro Redakcija, Vilnius, 2 Ponomarski 14.

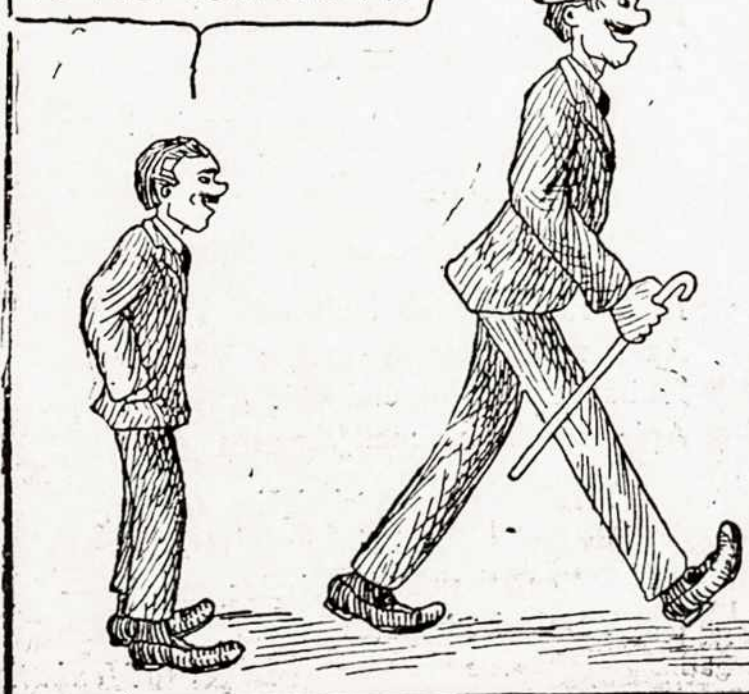
Macochas arba Kruvina Čen-stakavo istorija. Su 20 paveik-slėlių. Parašė kunigas M. Sau-noris. Panevėžys. Savo lėšo-mis išleido A. Petkus. 1911 m. L. Jakavičiaus spaustuve, Ryga. Kl. 32.

Deklamacijų ir juokų knygelė, pilvazams ir juokdarius išga-ninga. Ryga, 1911 m. A. Ma-ciejausko knygynas. Kaina 12

JURGIS JIEŠKO LAIMES.

JAU MAN NUSIBODO GYVENT ŠI-TAIP CENTĄ SU CENTU NESU-DURIANT! EISIU PAŠ BURTINI-KĘ PAKLAUSTI AR AŠ BŪSIU KADA TURTINGAS, AR NE.

EIK, EIK, JURGI, NES AŠ NETURIU IŠ KO IŠVILIOTI.

TAVE LAUKIA TURTAI. APSI-ŽENSI SU LABAI TURTINGA-NAŠLĖ. TAVE LABAI MYLI BLON-DINA MOTERIS. TU JĄ SUTIK-SI LAUKUOSE SĖDINČIA ANT SUOLO TIES MEDŽIU; JI BUS PIL-KOJE DRESĖJE IR SU DIDELE KEPURĖ. JEI JĄ MEILEI PASVEI-KINSI, TAI BŪSI LAIMINGAS.

DIDELE KEPURĖ, PILKA DRESĖ, SĖ-DĖS ANT SUOLO IR ŠALĖ BUS MEDIS! JI MANE LABAI MY-LI! TAI TU ČIA MA-NO BRANGUS ANGELIA!

MANO BRANGIAUSIOJI! MANO-ANGELĖLI!... UH! BLONDI-NA MOTERIS!... VELNIAS! DIEVE GELBĖK —

-NUO NELAIMĖS IR DUOK MAN ZUIKIO KOJAS!

GRAFOFONAMS LIETUVIŠKI REKORDAI

AMERIKOS lietuviai nuolatai reikalauja grafofonams lietuviškų rekordų, bet jų Amerikoje niekur negalėjo gauti. Todėl mes pasirūpinome juos pagalbenti iš Europos ir šiandien gavome pirmutinį transportą Grafofonams

Lietuviškų Rekordų.

Reikalaujanti Grafofonams Lietuviškų Rekordų rašykite įdedami roč markę, o mes prisiimsime savo katalogą ir surašą ir kainas visų Lietuviškų Rekordų.

Adresuokite mums šiteip:

Bridgeport Clothing Co.

A. OLSZEWSKI, Prez.

3246-3248 So. Halsted St.,

Chicago, Ill.

A. OLSZEWSKI

3252 S. Halsted St. Chicago,

Prima bankon pinigų ir moka 3%. Skolina pinigų ant Real Estate. Perka ir parduoda namus ir lotus. Parduoda bankines skrynelas (boxes) po \$3.00 metams. Parduoda šifortas ir siūnia pinigų į visas svetio dalis.

BANKOS VALANDOS: Penedėliais, seredom, ketvergais ir subatoms nuo 8 ryto iki 9 vakaro. Nedėlioms, utarninkais ir petnyčioms nuo 8 ryto iki 6 vakaro.

JOHN M. TANANEVICZE

3244 S. Morgan St. Chicago,

Prima bankon pinigų ir moka 3%. Skolina pinigų ant Real Estate. Perka ir parduoda namus ir lotus. Parduoda šifortas ir siūnia pinigų į visas svetio dalis.

BANKOS VALANDOS: Penedėliais, seredom, ketvergais ir subatoms nuo 8 ryto iki 9 vakaro. Nedėlioms, utarninkais ir petnyčioms nuo 8 ryto iki 6 vakaro.

MIKAS J. TANANEVICZE

670 W. 18th St. Chicago,

Prima bankon pinigų ir moka 3%. Skolina pinigų ant Real Estate. Perka ir parduoda namus ir lotus. Parduoda šifortas ir siūnia pinigų į visas svetio dalis.

**JOHN I. BAGDZIUNAS
BANKA**

Moka \$3.00 nuo žinto už padėtus pinigų. Skolina pinigų statymai ir pirkimui namų. Parduoda bankines skrynelas (boxes) po \$3.00 metams. Parduoda šifortas ir siūnia pinigų į visas svetio dalis.

Valandos: Kasdien nuo 8 ryto iki 9 vakaro. Nedėlioms, utarninkais ir petnyčioms nuo 8 ryto iki 6 vakaro.

2334 S. Oakley Ave., Chicago.

NEW CITY SAVINGS BANK

4601 S. Ashland Av. Chicago,

Prima bankon pinigų ir moka 3%. Už suteiktus pinigų moka 3% duodame čekių knygtę, iš kurios parašyti čekiai tikna visur. Skolina pinigų ant Real Estate. Perka ir parduoda namus ir lotus. Išsamio bankines skrynelas (boxes) po \$2.50 metams. Parduoda šifortas ir siūnia pinigų į visas svetio dalis.

BANKOS VALANDOS: Penedėliais, seredom, ketvergais ir subatoms nuo 8 ryto iki 9 vakaro. Nedėlioms, utarninkais ir petnyčioms nuo 8 ryto iki 6 vakaro.

TOWN OF LAKE SAVINGS BANK

J. J. ELIAS, Sav.

4600 S. Wood St. Chicago,

Prima bankon pinigų ir moka 3%. Skolina pinigų ant Real Estate. Perka ir parduoda namus ir lotus. Parduoda bankines skrynelas (boxes) po \$2.50 metams. Parduoda šifortas ir siūnia pinigų į visas svetio dalis.

BANKOS VALANDOS: Penedėliais, seredom, ketvergais ir subatoms nuo 8 ryto iki 9 vakaro. Nedėlioms, utarninkais ir petnyčioms nuo 8 ryto iki 6 vakaro.

IZIDOR NAUSIEDAS

917 W. 33rd St. Chicago,

Prima bankon pinigų ir moka 3%. Skolina pinigų ant Real Estate. Perka ir parduoda namus ir lotus. Parduoda šifortas ir siūnia pinigų į visas svetio dalis.

BANKOS VALANDOS: Penedėliais, seredom, ketvergais ir subatoms nuo 8 ryto iki 9 vakaro. Nedėlioms, utarninkais ir petnyčioms nuo 8 ryto iki 6 vakaro.

P. M. KAITIS

1607 N. Ashland Ave. Chicago,

Prima bankon pinigų ir moka 3%. Skolina pinigų ant Real Estate. Perka ir parduoda namus ir lotus. Parduoda šifortas ir siūnia pinigų į visas svetio dalis.

OFISO VALANDOS: Penedėliais, seredom, ketvergais ir subatoms nuo 8 ryto iki 9 vakaro. Nedėlioms, utarninkais ir petnyčioms nuo 8 ryto iki 6 vakaro.

Dovanos Visiems! LAIKRODELIS DOVANU!

Nuo 1-mos dienos Rugsėjo (September) 1911 metų mes duosime sekančias dovanas kiekvienam kas užsirašys laikraštį "Lietuva" ir užsimokės prenumeratą.

1. Kas prisius \$1.00, gaus "Lietuvą" per 6 mėnesius ir už 25c knygų dovanų.
2. Kas prisius \$2.00, gaus "Lietuvą" per vieną metą ir už 50c knygų dovanų.
3. Kas prisius \$3.00, gaus "Lietuvą" per pusantų metų ir už 75c knygų dovanų. Knygas gali pasirinkti iš mūsų katalogo kokias kas nori.
4. Kas prisius \$3.00, ir pridės už 25c markių (ant apipakavimo ir persiuntimo kaštų), tas gaus "Lietuvą" per pusantų metų ir

DOVANŲ ŠITA PUIKŲ

NIKELINĮ LAIKRODELĮ

su drukuota gvaran-

tija apie jo gerumą.

"Lietuvą" galite už-

sirašyti ir pas mūsų

agentus, o dovanas

gausite nuo mus.

Tai gi naudokitės da-

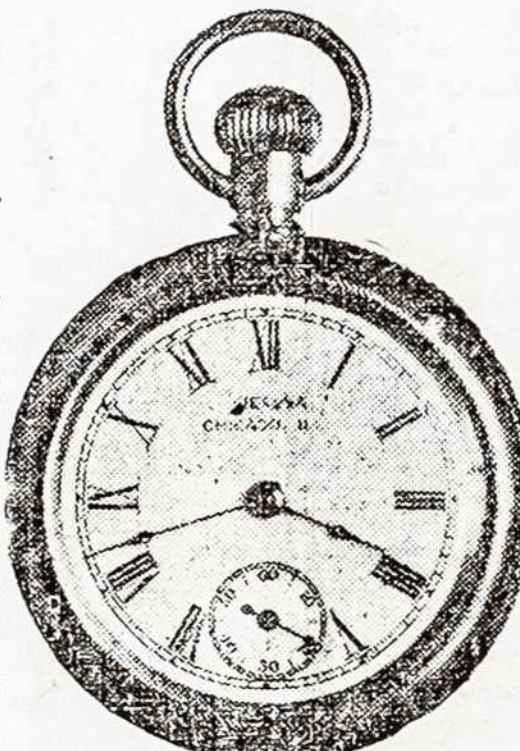
bar iš teip puikių

progos, nes kita tokia

proga negreitai atsi-

tiks. Siunčiant pini-

gus adresuokite teip:

A. OLSZEWSKI

3252 So. Halsted St.,

Chicago, Ill.

JUOZAS SZLIKAŠ

"Lietuvos" generališkas agentas.

Turi tiesią užrašinėti laikraštį "Lietuva" ir priiminti už ją prenumeratą, rinkti drusus ir apgarsinimus "Lietuvai" ir kolekтуoti už juos pinigų, teipgi pardavinėti namus ir lotus.

A. OLSZEWSKI. "Lietuvos" išleistojas.

NAUJA KNYGA

"DEKLAMATORIUS"

Dabar tik išejo iš spaudos

ŠIOJE knygelėje telpa 75 Deklamacijos, 8 Monologai, pamokinimai kaip reikia deklamuoti ir mimika arba kaip reikia žaisti.

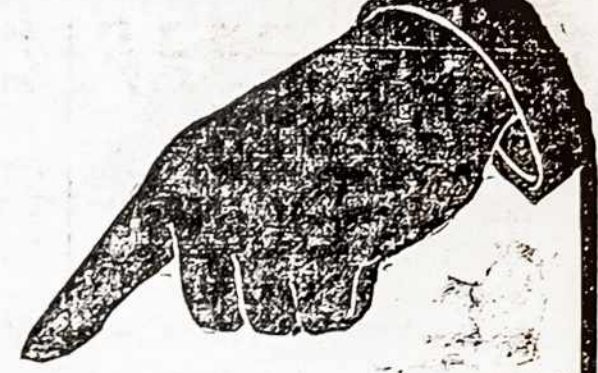
Yra tai naudingiausia knygelė deklamatoriams, kalbėtojams ir visiems deklamacijų ir dainų mylėtojams.

Knygelė turi 164 puslapius vidutinio formato, popieros viršais, Kaina tik 50c.

Kas užsirašys "Lietuvą" ir užsimokės \$2.00 prenumeratos, tam šią knygelę prisiimsime **Dovanu**. Siųsdami pinigų adresuokite šiteip:

A. OLSZEWSKI,
3252 So. Halsted St., Chicago, Ill.

50,000 KNYGU

Vysai Dykai

Kožas vyras be atidėlioma tur parikalauti vieną iš tu stebingų knygų. Vyras, katrie žada apsiūsti — vyras ligoti — vyras, katrie pasigėrė per miera, katrie pareidavo namo viela ir katrie pervirė davo sau valę — vyras silpnas, nervuoti ir katrie negabė pri darba ir katrie ne galė — uaduoti plynai linksmuma gamtos — visi tie vyrai tur parikalauti vieną iš tu dykai duotu knygų. Ta knyga pasakys kaip vyrai naikina savo sveikata, kaip jie užsikrėčia ligomis ir kaip jie gali plynai sugrąžinti savo sveikatą, stiprumą ir energiskumą į trumpa laika ir su mažais kaštais. Jeigu nori būti vyras tarp vyrų ta knyga —

Ta dykai gauta knyga yra vertė \$10.00 kožam serganciam vyrui.

Ne naikinkite savo sunki uždybtus pinigų, mokėdami už nekingas, bevertes vaistus ikikolaik neparskaitėti tą knygą vysai. Knyga ta uždeys jums daug doriai ir pasakys kaip galite stotis tvirti ir resni vyru. Atmink! Jį, jog ta knyga yra siūsta jums vysai dykai. Mes užmokam ir už paxta. Nekokie varda medikališka arba daktariška nera ant konvento. Ne vienas nežinos kas yra tyk jus. Išraškite savo varda ir pavardę ir adresa aiškie idėkite ta dikini i ir prisiuskie mums o gauste tą knygą.

Ar Esat Kankinami

Užnuodijimu Kraują arba Brantais, Triperiu, Abelu Prastomu Spėku, Prastomu Gyvatinės Skysties, Naktiniais Išleidimais, Prastomu Vyriskuma, Lytišku Nusilpimu, Džiūna, Užsiveržimu Slapiname Kanale, Reumatizmu, Organikameši Ligomės, Skilvės, Kepenų, Puslės ir Inkstų Ligoms! Jeigu turėt skausmus stenos, prastoma apetita, surugusi pylva, biau ru skausma galvos, tužinius priplimus, 1, galeit miegoti, jausta tye pavargęsiu ir silpnu iš rita, pyktas ir arzus — turėt gauti tą knygą. Knyga ta pasaka prastais ir akiesiems žodis dleko kenti ir kaip gali būti sveiki.

Tukstančiai vyrų atgava sava pilna sveikata su pagelba tuos brangios knygos. Knyga ta yra krautuve žinios ir talpina tam tykrus daktarus, ktrus kožas vyras, jaunus arba senas, ligotas arba bled-

SIUSK ŠITA KUPONA SEND.

DR. JOS. LISTER & CO., L. 405, 208 N. Fifth Ave., Chicago, Ill. Godotinasai Tamistas Aš esu užinteresuotas Tamistas prižadeimu siusti Vysai Dykai Knygą, meldziu prisiuti man vieną vysai dykai.

Vardas ir pavardė..... Sleitas.....

MOKYKLA SOKIŲ.

Prof. Julius S. užtikrina, kad L mokyklos šokti kiekvieną jauną ar seną. Išmokiniu valsa 6 rusių, taip, kad gali drąsiai eiti šokti publiki. Taipgi išmokiniu ir kitus šokius su keleta vakarų. Mokinai kas vakaras apart šventadienių. Lekcijos yra nuo 7 val. vak. iki 11 val. Prof. Julius S. praneša visiems, kurie nori išmokti šokti ateik ant šio adreso: 2124 So. Halsted st. Ofisas ant 3-čių lubų atdaras nuo 6 val. vak. Taipgi mokiniu visokius šokius. Duck & Wing, Buck Skirt, Irish Jig, Clog, Spanish Waltz, Waltz, Two Step, Slide Step, Barn Dance, Prima Lietuviška Mokykla Amerikoje.

NAUDINGI PATARIMAI

visai šeimynai randasi mūsų No. 3 kataloge. Jame telpa aprašymai suvir 200 ligų, vyrų, moterų ir vaikų, pasako nuo ko jos prasideda, kaip jas pažinti, kaip nuo jų apsigauti, kokias gyduoles naudoti, kiek jos prekiauja ir kur jas gauti. Mūsų gyduoles kainuoja tik nuo 25c iki \$1.00. Telpa pavelsiai ir prokai vyrių kvėpavimo ir gydančių miltų, Perung, Elektrogydantių aparatų.

Robertui Idrirbimui, Palnu, Štukų, Drukojamų Mašinių, Armonikų Koncerting, Irivų, Parinčėnų ir šimtai kitokių kožam reikalingų dalykų. Kožas kas prisius savo tikrą vardą, pavardę, adresą ir keletą markių apturs mūsų No. 3 katalogą dykai. Rašyk šandien, o už ketos dienas šita naudinga knyga bus tavo namuose. John I. Bagdziunas, Prop. Adresuokite sekandiai: 2334-2336 SO. OAKLEY AVE., CHICAGO, ILL.

LIUSO INŽENGIMO MUZEJUS

Moksliszkų Zingeidumu. Zinojimas Galbė

Mes išam baimingai ir idėmiai suverti. Vyras, tikrai atidėliokite! Šit stebingą liuso inžengimo Mužij.

Esti užprasmas trinėti tuostelams Astronomijos, Fiziolocijos, Chemijos ir Patologijos. Išpazniskia Inkvizicija, Valikata Galerija. Pavelskai Iškeltimui ir Pagarsėjimui Asmenui. INLEIDZIAM TIKTAI VYRAI

LIUSO INŽENGIMO MUZEJUS

MOKSLISZKŲ ZINGEIDUMU

14 So. Clark St., CHICAGO, ILL.

Atdar s nuo 10 valandos ryto iki 12 vidurnakti

LIETUVIŠKA KRAUTUVĖ

Geriausia, pigiausia ir teisingiausia vieta pirkimui čystų aukšinių, sidabrinų, paauksuotų laikrodžių, visokių lonočių, gėlių, laketų, spikų, kolkų, bronzėlių, kulkų, visokių žiedų ir daugybės kitokių tavyrų. Puikiausią armonikų, skripkų, klernių, strunų, visokių muzikališkų instrumentų. Gery britų, alumių, drukuojimui gromatų mašinukų, robinų litary, lietuviškų knygų, škapierinių, aliorukų, puikniausių gromatomų, pėrių su žvakėmis, gėrykalmis tuz, 25c, 5 tuz, — \$1. Kviedu visus lietuvius su visokiais pirkiniais atkankyti savo tautietį, o užtikrinu, kad busite užgandėtinai. Kas atsis 50c. markę, apturs Kataloga dykai su 475 pavelsiais ir 1000 kitokių dalykų. Talsau visokių laikrodžių greitai ir atsakandai, darbą gvarantuoju. Nepamirškite adreso:

M. K. Wilkewich,
3225 So. Halsted st., Chicago, Ill.

Rosijos-Amerikos Linija

Vienintelė tiesi linija tarp

Rusijos ir Amerikos.

8 1/2 dienos i Rotterdamą; 11 1/2 dienu i Liepoją:

III Klasis \$29.00 III Klasis \$30.00

II " 45.00 II " 47.00

I " 52.00 I " 62.00

Garlaiviai eina iš New Yorko: Birma, gegužės 13 d.; Kursk, geg. 27 d.; Lithuania, birželio 10 d. Del artėnų žinių kreipkitės i mūsų agentus arba i Vyriausij Pasazieryų Agentą

A. E. JOHNSON & CO.

27 Broadway New York.

Telefonas Yarde 1522

Dr. J. KULIS

Gydytojas ir Chirurgas

3255 S. Halsted St. Chicago, Ill.

PREMIUMO VALANDOS:

Nuo 9 ryto iki 12; 6 iki 9 vakaro

Nedeli, nuo 6 iki 12 po pietų; nuo 6 iki 8 vak.

UŽSISAKYKITE "LIETUVA"

per "AUŠRA"

"Lietuva" metams \$2.00

Geografija, Serno. 2.00

viso \$4.00

Kas užsimokės per "Aušrą"

3 dol. gaus "Lietuvą" metams

ir Geografiją. Visokias knygas

ir laikraščius, Amerikoje ir Eu-

ropoje išleidžiamus lietuvių ir ki-

tose kalbose užsisakykite per

Aušrą. Pigiau gausite kaip iš-

leisťuvėse, o tuo pagelbėsite

"Aušros" Draugijai užlaikyti

viešą skaityklą.

Adresas:

"AUŠRA"

3149 SO. HALSTED ST.

Skaitykla atdara nuo 7 iki 10 val. vak.

Dr. O. C. HEINE

DENTISTAS

OFISAS—Kampus 31 ir So. Halsted gat.

(Gyvasis vėrs aptiekos). 31 CHICAGO, ILL.